

Skatteutskottets betänkande

1983/84:22

om nya förfaranderegler för punktskatter och prisregleringsavgifter
(prop. 1983/84:71)

Sammanfattning

I propositionen föreslås att en ny lag om punktskatter och prisregleringsavgifter skall ersätta lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning. Den nya lagen innebär bl. a. att kredittiden för de flesta punktskatterna kortas av till 40 dagar. I två motioner har yrkats att propositionen i sistnämnda del skall avslås.

Utskottet tillstyrker propositionen med vissa detaljändringar och avstyrker motionerna.

I betänkandet behandlas dessutom vissa motioner från den allmänna motionstiden på punktskatteområdet. I motionerna yrkas en utvärdering av kassettskatten, ett slopande av videoskatten, en ändring av dryckesskatten i fråga om smaksatt mjölk och mjölkbaserade produkter och en utredning om skatt på datorer. Vidare yrkas lättnader i den skattefria försäljningen av parfym och kosmetika på passagerarfärjor i internordisk trafik samt uppmjukning av "lex Öresund". Utskottet avstyrker motionerna.

Propositionen

Regeringen (finansdepartementet) föreslår i proposition 1983/84:71 att riksdagen antar vid propositionen fogade förslag till

1. lag om punktskatter och prisregleringsavgifter,
2. lag om ändring i lagen (1928:376) om särskild skatt å vissa lotterivinster,
3. lag om ändring i lagen (1941:251) om särskild varuskatt,
4. lag om ändring i lagen (1957:262) om allmän energiskatt,
5. lag om ändring i lagen (1961:372) om bensinskatt,
6. lag om ändring i lagen (1961:394) om tobaksskatt,
7. lag om ändring i lagen (1967:340) om prisreglering på jordbrukets område,
8. lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69),
9. lag om ändring i lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m. m.,
10. lag om ändring i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
11. lag om ändring i lagen (1972:435) om överlastavgift,
12. lag om ändring i lagen (1972:820) om skatt på spel,
13. lag om ändring i lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar,

14. lag om ändring i vägtrafikskattelagen (1973:601).
15. lag om ändring i lagen (1974:226) om prisreglering på fiskets område.
16. lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343).
17. lag om ändring i bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen.
18. lag om ändring i utsädeslagen (1976:298).
19. lag om ändring i lagen (1977:306) om dryckesskatt.
20. lag om ändring i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.
21. lag om ändring i lagen (1978:144) om skatt på vissa resor.
22. lag om ändring i lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.
23. lag om ändring i lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband.
24. lag om ändring i lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare.
25. lag om ändring i lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft.
26. lag om ändring i lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper.
27. lag om ändring i lagen (1983:1104) om särskild avgift för elektrisk kraft från kärnkraftverk.

I propositionen läggs fram förslag om att lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning ersätts med en ny lagstiftning, lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter. Den nya lagen skall reglera beskattningsförfarandet för punktskatterna och de prisregleringsavgifter som tas ut på jordbruksområdet m. m. Förslag läggs också fram om följändringar i de olika skatte- och avgiftsförfattningarna.

Vidare föreslås att skattekedittiderna för punktskatterna samordnas så att redovisning i de flesta fall skall ske för en månadsperioder och så att tiden för avlämnande av deklaration och betalning av skatt bestäms till 25 dagar efter utgången av redovisningsperioden. Förslagen berör skatterna på energi och ett tiotal andra punktskatter.

Slutligen föreslås vissa ändringar i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam och i lagen (1978:144) om skatt på vissa resor.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 juli 1984. I fråga om de förkortade kredittiderna för skatt på energi föreslås dock särskilda övergångsbestämmelser.

Lagförslagen har följande lydelse efter omredigering av de lagförslag som berörts av ny lagstiftning under hösten.

1 Förslag till

Lag om punktskatter och prisregleringsavgifter

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller för skatter och avgifter som tas ut enligt

1. lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, lagen (1973:1216) om särskild avgift för oljeprodukter och kol, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild avgift för elektrisk kraft från kärnkraftverk,

2. lagen (1967:340) om prisreglering på jordbrukets område, lagen (1974:226) om prisreglering på fiskets område.

Har i författning som anges i första stycket eller i författning som utfärdats med stöd av sådan författning lämnats bestämmelse som avviker från denna lag gäller dock den bestämmelsen.

2 § Vissa bestämmelser i denna lag gäller också för överlastavgift, vägtrafikskatt och växtförädlingsavgift enligt vad som föreskrivs i lagen (1972:435) om överlastavgift, vägtrafikskattelagen (1973:601) och utsädeslagen (1976:298).

3 § Lagen gäller inte för skatter och avgifter som enligt bestämmelser i de i 1 § angivna lagarna skall erläggas till tullmyndighet.

4 § Vad som sägs i denna lag om skatt, skattskyldig eller beskattning gäller även avgift, avgiftsskyldig och uttag av avgift i motsvarande fall. Vad som sägs om vara gäller även annan nyttighet eller tjänst.

Bestämmelserna om skatt i denna lag, med undantag av bestämmelserna i 9 kap. 4 § första stycket, gäller också för ränta, restavgift, skattetillägg och förseningsavgift.

Beskattningsmyndigheter

5 § Den myndighet som i första instans skall besluta om beskattning enligt denna lag (*beskattningsmyndighet*) är

1. när det gäller författningarna i 1 § första stycket 1, riksskatteverket,

2. när det gäller författningarna i 1 § första stycket 2, statens jordbruksnämnd, med undantag för de fall då riksskatteverket förordnats till beskattningsmyndighet enligt lagen (1967:340) om prisreglering på jordbrukets område.

6 § Beskattningsmyndigheten får anlita sakkunnig för beskattningsfrågor som kräver särskild sakkunskap. Den sakkunnige har rätt till ersättning av statsmedel med belopp som bestäms av beskattningsmyndigheten.

Allmänt ombud

7 § Hos beskattningsmyndigheten skall det finnas ett allmänt ombud som för det allmännas talan hos förvaltningsdomstol i mål och ärenden enligt denna lag. Ombudet skall också yttra sig i sådana ärenden hos beskattningsmyndigheten som avser förhandsbesked enligt 6 kap.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer förordnar det allmänna ombudet och ersättare för denne.

Skattskyldighet

8 § Vem som är skattskyldig samt tidpunkten för skattskyldighetens inträde anges i författningarna enligt 1 §, eller i författningar som har utfärdats med stöd av dem.

Beskattningsår

9 § Beskattningsår enligt denna lag utgörs av beskattningsåret enligt kommunalskattelagen (1928:370). Om den verksamhet som redovisningen avser inte medför skattskyldighet enligt den lagen utgörs beskattningsåret av kalenderåret. Förs i verksamheten räkenskaper som avslutas med årsbokslut, får dock räkenskapsåret utgöra beskattningsår om det sammanfaller med räkenskapsår som är tillåtet enligt bokföringslagen (1976:125).

2 kap. Redovisning av skatt

Deklarationsskyldiga

1 § Den som är skattskyldig skall redovisa skatten till beskattningsmyndigheten genom att lämna deklARATION.

Om deklARATIONsskyldighet i visst fall för den som är registrerad som skattskyldig föreskrivs i 6 § första stycket.

Redovisningsperioder

2 § Skatteredovisningen i deklARATIONEN skall avse bestämda tidsperioder (*redovisningsperioder*).

Första stycket gäller dock inte i fråga om skatt på lotterivinster och inte heller för avgifter som tas ut enligt författningarna i 1 kap. 1 § första stycket 2 i den mån statens jordbruksnämnd meddelar avvikande bestämmelser.

3 § För skatt enligt författningarna i 1 kap. 1 § första stycket 1 är kalendermånad redovisningsperiod. Särskilda bestämmelser gäller i fråga om skatt enligt lagen (1972:266) om skatt på reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband och lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper.

För avgifter enligt författningarna i 1 kap. 1 § första stycket 2 är kalendermånad redovisningsperiod om statens jordbruksnämnd inte föreskriver något annat.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får för sådana skattskyldiga som kan beräknas redovisa skatt med låga belopp medge att redovisningsperioden tills vidare skall vara ett halvt eller ett helt beskattningsår. Beskattningsmyndigheten får meddela föreskrifter om redovisningsperiod för fall då den skattskyldige har försatts i konkurs.

4 § För en skattskyldig som regelmässigt upprättar kortperiodiska bokslut får beskattningsmyndigheten medge att redovisningsperiod om en eller två månader förkortas eller förlängs med ett mindre antal dagar.

Redovisningsskyldighetens inträde

5 § Till varje redovisningsperiod skall hänföras den skatt för vilken redovisningsskyldighet har inträtt under perioden.

Redovisningsskyldigheten inträder när affärshändelser, som grundar skattskyldighet, enligt god redovisningssed bokförs eller borde ha bokförts. Är den skattskyldige varken bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) inträder redovisningsskyldigheten samtidigt med skattskyldigheten. Detsamma gäller om skattskyldigheten inträder vid händelser som inte föranleder någon bokföringsåtgärd.

Vid försäljning mot kredit kan beskattningsmyndigheten, om principerna för den skattskyldiges bokföring föranleder det, medge att redovisningsskyldigheten inträder vid beskattningsårets utgång, dock inte senare än när betalning inflyter eller fordran diskonteras eller överläts.

Om en skattskyldig försatts i konkurs inträder redovisningsskyldighet genast för de affärshändelser för vilka skattskyldighet har inträtt före konkursbeslutet.

Deklarationen

6 § Deklarationen skall för varje redovisningsperiod eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, för varje skattepliktig händelse lämnas till beskattningsmyndigheten. Den som hos beskattningsmyndigheten är registrerad som skattskyldig skall lämna deklARATION även för redovisningsperioder för vilka han inte har någon skatt att redovisa.

Statens jordbruksnämnd får föreskriva att deklARATIONEN i stället skall lämnas till en sådan ekonomisk förening som avses i 1 a § lagen (1967:340) om prisreglering på jordbrukets område.

Deklarationen skall avges på heder och samvete samt upprättas på blankett enligt formulär som fastställs av beskattningsmyndigheten.

7 § Deklarationen skall ta upp beskattningsvärde, beskattningsvikt eller annan grund som gäller för beräkning av skatten, skattens bruttobelopp och yrkade avdrag samt skattens nettobelopp. Beskattningsmyndigheten får föreskriva att grunderna för skatteberäkningen, bruttobeloppen och de yrkade avdragen skall delas upp på särskilda poster. Beskattningsmyndigheten får vidare föreskriva att deklARATIONEN skall innehålla uppgift om varulager.

I fråga om avgifter enligt författningarna i 1 kap. 1 § första stycket 2 får statens jordbruksnämnd föreskriva att uppgift enligt första stycket inte skall tas upp i deklARATIONEN.

Skattens nettobelopp skall i deklARATIONEN avrundas till närmast lägre hela kronotal.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att till deklARATIONEN skall fogas en förteckning med uppgifter om de varor som omfattas av deklARATIONEN.

De deklARATIONSSKYLDIGA bör utöver vad deklARATIONSFÖRMULÄRET föranleder meddela de upplysningar som kan vara av betydelse för att skatten skall kunna bestämmas till ett riktigt belopp.

Deklarationstider

8 § DeklARATIONER som avser skatt enligt författningarna i 1 kap. 1 § första stycket 1 skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast den tjugofemte i månaden efter redovisningsperiodens slut eller, när skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, senast tjugofem dagar efter den skattepliktiga händelsen.

I fråga om avgifter enligt författningarna i 1 kap. 1 § första stycket 2 bestämmer statens jordbruksnämnd deklARATIONSTIDEN.

9 § Visar den deklARATIONSSKYLDIGE att hinder på grund av särskilda omständigheter möter att lämna deklARATIONEN inom föreskriven tid, får beskattningsmyndigheten medge honom anstånd med att lämna deklARATIONEN.

Ansökan om anstånd skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast den dag då deklARATIONEN skulle ha lämnats.

Ändras förutsättningarna för anståndet innan anståndstiden har gått ut skall anståndet omprövas.

Övriga bestämmelser

10 § Bestämmelserna i 47 § taxeringslagen (1956: 623) om vem som skall fullgöra deklARATIONSSKYLDIGHETEN för omyndiga, dödsbon och andra gäller i tillämpliga delar.

11 § De deklARATIONSSKYLDIGA skall i skäligen omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt sörja för att underlag finns för fullgörande av deklARATIONSSKYLDIGHETEN och för kontroll av deklARATIONEN. Handlingar som nu avses skall bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända.

I skatteförfattning eller bestämmelse som utfärdats med stöd därav föreskrivs i särskilda fall hur de deklARATIONSSKYLDIGA skall föra sina räkenskaper och bevara sina handlingar.

3 kap. Skattekontroll

Deklarationsgranskning

1 § När en deklARATION har kommit in till beskattningsmyndigheten skall den granskas så snart som möjligt.

2 § Underlåter den som skäligen kan antas vara deklARATIONSSKYLDIG att lämna sin deklARATION i rätt tid eller är den avlämnade deklARATIONEN ofullständig, kan beskattningsmyndigheten förelägga honom att lämna deklara-

tionen eller göra erforderliga kompletteringar. Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

3 § Beskattningsmyndigheten får om det behövs för skattekontrollen förelägga den deklarationsskyldige att lämna upplysningar utöver deklara- tionen samt prov och beskrivning på varor som används, säljs eller tillhan- dahålls på annat sätt i verksamheten. Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

Beskattningsmyndigheten får vidare förelägga den deklarationsskyldige att förete de handlingar som behövs för kontroll av deklara- tionen, såsom kontrakt, kontoutdrag, räkningar och kvitton.

4 § Om den som granskar en deklara- tion finner att uppgifter i den bör kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar får han efter överenskommelse med den deklarationsskyldige göra en sådan avstämning vid besök hos denne eller annars vid personligt sammanträffande. Överenskommelse får även träffas om besiktning av lokaler, inventarier, lager, tillverkningsprocesser eller annat som är av betydelse för skattekontrollen.

5 § Bestämmelserna i 3 och 4 §§ gäller även den som utan att vara deklarationsskyldig tillverkar, bearbetar, säljer eller distribuerar skatte- pliktiga varor eller idkar handel med varor, som används vid framställning av skattepliktiga varor. Bestämmelserna gäller också den som bedriver förmedlingsverksamhet eller annan verksamhet av sådan beskaffenhet att uppgifter som behövs för skattekontrollen kan hämtas ur anteckningar eller andra handlingar som hör till verksamheten.

6 § Bestämmelserna i 50 § 1 och 3 mom. taxeringslagen (1956: 623) om utlämnande av uppgifter gäller i fråga om uppgifter i deklara- tioner och andra handlingar som har avlämnats till ledning för beslut om skatt enligt denna lag eller har upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid skattekontroll.

Handlingar som avses i första stycket skall förvaras hos beskattnings- myndigheten under sju år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända, om inte regeringen föreskriver annat.

Skatterevision

7 § Beskattningsmyndigheten får besluta om skatterevision för att kon- trollera att deklara- tions- och uppgiftsskyldigheten fullgjorts riktigt och fullständigt eller för att på annat sätt få upplysning till ledning för beslut om skatt. Skatterevision får företas hos den som är eller skäligen kan antas vara skattskyldig och hos den som avses i 5 §.

8 § I ett beslut om skatterevision skall en eller flera tjänstemän förordnas att verkställa revisionen.

9 § Skatterevisionen får verkställas hos den vars verksamhet skall grans- kas eller på annan plats. Om räkenskaper och andra handlingar skall granskas på annan plats än där de förvaras, skall de mot kvitto överlämnas till den som skall verkställa revisionen.

Beskattningsmyndigheten får, när det behövs, bestämma tid och plats för revisionen.

10 § Skatterevisionen skall såvitt möjligt ske på sådant sätt och på sådan tid att den inte medför hinder i verksamheten för den hos vilken revisionen sker.

11 § Vid skatterevision får granskning ske av räkenskaper, anteckningar och andra handlingar som rör verksamheten. Även handlingar som hör till den löpande redovisningsperioden får granskas. Den som verkställer revisionen får ta prov på varor som används, säljs eller tillhandahålls på annat sätt i verksamheten. Vidare får han granska varulager, inventarier, fordon, särskild räknarapparat, mätapparatur och tillverkningsprocesser. Han får också prova särskild räknarapparat och mätapparatur.

Beskattningsmyndigheten får besluta att kassainventering får göras vid revisionen.

12 § Den hos vilken revisionen sker är skyldig att utan dröjsmål tillhandahålla de handlingar som skall granskas och lämna tillträde till de lokaler, upplagsplatser och andra utrymmen som används i hans verksamhet. Han skall också lämna upplysningar och på annat sätt lämna det biträde som krävs för att kontrollåtgärder enligt 11 § skall kunna vidtas.

13 § Underlåter någon att fullgöra vad som åligger honom enligt 12 § får beskattningsmyndigheten förelägga honom att vid vite fullgöra sina åligganden.

14 § Den som verkställer skatterevisionen får ta del av handlingar som är av betydelse för revisionen även om den hos vilken revisionen sker har att iaktta tystnad om deras innehåll. På framställning av denne får dock länsrätten, när det finns synnerliga skäl, besluta att sådana handlingar skall undantas från revisionen. Detsamma gäller om den, hos vilken revisionen sker, i annat fall begär att en handling skall undantas från revisionen med hänsyn till att dess innehåll på grund av särskilda omständigheter inte bör komma till någon annans kännedom.

Framställning som avses i första stycket prövas av länsrätten i det län där den, hos vilken revisionen sker, är bosatt.

15 § Beskattningsmyndigheten skall snarast lämna meddelande om resultatet av revisionen till den hos vilken revisionen skett och lämna denne tillfälle att yttra sig om det behövs.

4 kap. Fastställande av skatt, efterbeskattning, m. m.

Fastställande av skatt

1 § Skatten skall fastställas för varje redovisningsperiod eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, för varje skattepliktig händelse.

2 § Har den skattskyldiges deklaration kommit in till beskattningsmyndigheten inom den tid som anges i 2 kap. 8 § eller inom den tid som anges i ett beslut om anstånd med att lämna deklarationen, anses skatten fastställd till det deklarerade beloppet.

Om deklarationen inte har kommit in till beskattningsmyndigheten inom

den tid som anges i första stycket, anses skatten fastställd till noll kronor. Kommer deklarationen in till beskattningsmyndigheten vid en senare tidpunkt anses skatten i stället fastställd till det deklarerade beloppet, om ett beslut inte dessförinnan har meddelats enligt 3 eller 5 §.

3 § Beskattningsmyndigheten skall meddela beslut om fastställande av skatten, om deklarationsgranskning, skatterevision eller något annat förhållande ger anledning till det. Sådant beslut skall också meddelas om den skattskyldige begär det.

Beslut som avses i första stycket får inte meddelas senare än tredje året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat. Inkommer från den skattskyldige en begäran om sådant beslut senare än två månader före utgången av den angivna tiden, skall framställningen anses som en begäran om slutligt beslut enligt 5 §.

Av beslut som avses i första stycket skall framgå att den skattskyldige kan få ett slutligt beslut enligt 5 §.

4 § Efter utgången av den tid inom vilken deklarationen för den sista redovisningsperioden under beskattningsåret skall lämnas får sådan ändring av skatten som berör mer än en redovisningsperiod under beskattningsåret hänföras till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret.

Första stycket gäller inte om slutligt beslut har meddelats för någon redovisningsperiod under beskattningsåret.

5 § Slutligt beslut om skatt skall meddelas om den skattskyldige eller allmänna ombudet begär det inom den tid som anges i 3 § andra stycket första meningen. Har denna tid gått ut skall slutligt beslut ändå meddelas, om begäran härom inkommer från den skattskyldige inom två månader från den dag då han fått del av beslut enligt 3 § eller från allmänna ombudet inom två månader från den dag då sådant beslut meddelades. Föreligger särskilda skäl får slutligt beslut meddelas inom den tid som anges i 3 § andra stycket första meningen även om den skattskyldige eller allmänna ombudet inte har begärt det.

Sedan slutligt beslut har meddelats för en viss redovisningsperiod eller, när skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, en viss skattepliktig händelse, får beslut enligt 3 § eller 5 § första stycket inte meddelas för samma period eller händelse.

6 § Kan skatten inte bestämmas tillförlitligt med ledning av deklaration eller annan föreliggande utredning skall den beräknas efter skälig grund.

Efterbeskattning

7 § Har den skattskyldige

1. i deklaration eller på annat sätt lämnat oriktig uppgift till ledning för beskattningen,

2. lämnat oriktig uppgift i mål om skatt,

3. underlåtit att lämna deklaration eller infordrad uppgift, eller

4. underlåtit att tillhandahålla begärt varuprov, skall beskattningsmyndigheten besluta om efterbeskattning om den oriktiga uppgiften eller un-

derlåtendet medfört att skatt inte utgått eller utgått med för lågt belopp eller medfört att skatt återbetalats med för högt belopp.

8 § Efterbeskattning får inte ske om det skattebelopp som avses är att anse som ringa eller om det med hänsyn till omständigheterna framstår som uppenbart oskäligt att efterbeskattning sker. Avser prövningen flera redovisningsperioder under samma beskattningsår, skall frågan om skattebeloppet är att anse som ringa bedömas med hänsyn till det sammanlagda beloppet för perioderna.

9 § Bestämmelserna i 4 § tillämpas även vid efterbeskattning.

10 § Beskattningsmyndigheten får besluta om efterbeskattning sedan slutligt beslut om skatt har meddelats eller, om så inte har skett, när slutligt beslut inte längre kan meddelas. Efterbeskattning får ej ske om inte beskattningsmyndigheten meddelar beslut om detta senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända eller, när skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat. Efterbeskattning på grund av en oriktig uppgift i mål om skatt får dock ske inom ett år efter utgången av den månad då avgörande i målet har vunnit laga kraft.

11 § Har den skattskyldige avlidit, skall efterbeskattningen påföras hans dödsbo. Beslut om sådan efterbeskattning får inte meddelas av beskattningsmyndigheten efter utgången av det andra året efter det kalenderår under vilket bouppteckningen efter den skattskyldige har lämnats in för registrering.

12 § Har den skattskyldige åtalats för skattebrott som avser skatt enligt de författningar som anges i 1 kap. 1 § första stycket 1, får beskattningsmyndigheten meddela beslut om efterbeskattning även efter utgången av de tider som anges i 10 och 11 §§. Detsamma gäller om efterbeskattning medför att den skattskyldige enligt 12 § skattebrottslagen (1971:69) är fri från ansvar för sådant brott. Beslutet om efterbeskattning får i sådana fall inte meddelas senare än under kalenderåret efter det då åtalet väcktes eller åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen vidtogs. Har den skattskyldige avlidit, får beskattningsmyndigheten inte meddela beslut om efterbeskattning av dödsboet senare än sex månader från dödsfallet. Efterbeskattning som har påförts efter åtal mot den skattskyldige skall undanröjas av beskattningsmyndigheten, om åtalet inte bifalls till någon del. Detta gäller dock inte om åtalet ogillas med stöd av 12 § skattebrottslagen.

Första stycket skall tillämpas också i fall då den som har företrätt en juridisk person åtalats för skattebrott som avser den juridiska personens skatt eller är fri från ansvar för sådant brott på grund av 12 § skattebrottslagen.

13 § Kan den skattskyldiges uppgifter inte läggas till grund för en tillförlitlig beräkning eller saknas uppgifter från den skattskyldige, får efterbeskattningen ske efter skälig grund.

Övriga bestämmelser

14 § Finner beskattningsmyndigheten att beslut enligt 3, 5 eller 7 § blivit uppenbart oriktiga på grund av skrivfel, räknefel eller annat sådant förbi-seende skall myndigheten meddela beslut om rättelse, om inte beslut kan meddelas enligt 3 §.

15 § Det allmänna ombudet skall underrättas om innehållet i beslut enligt 5, 7 eller 14 §.

16 § I beslut om skatt enligt detta kapitel skall skattebelopp avrundas till närmast lägre hela kronor.

5 kap. Betalning av skatt

Betalning

1 § Skatten för varje redovisningsperiod eller, när skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, varje skattepliktig händelse skall vara inbetald senast den dag då deklarationen skall ha kommit in enligt 2 kap. 8 § eller, om anstånd har medgetts enligt 2 kap. 9 §, senast den dag då deklarationen skall lämnas enligt anståndsbeslutet.

För avgift enligt författningarna i 1 kap. 1 § första stycket 2 får statens jordbruksnämnd föreskriva att inbetalning skall ske vid annan tid än som anges i första stycket.

Skatt som har fastställts på annat sätt än enligt 4 kap. 2 § skall betalas inom den tid som beskattningsmyndigheten bestämmer. I sådana fall kan beskattningsmyndigheten, om synnerliga skäl föreligger, besluta att betalningen av skatten får delas upp på flera betalningstillfällen under högst ett år.

2 § Skatten betalas genom insättning på ett särskilt postgirokonto utan kostnad för den skattskyldige. Betalningen anses ha skett den dag då den har bokförts på det särskilda postgirokontot.

Skattebelopp som för en redovisningsperiod eller en skattepliktig händelse understiger femtio kronor skall inte betalas in.

Anstånd

3 § Är den skattskyldiges skattebetalningsförmåga nedsatt på grund av sjukdom eller någon annan omständighet som han inte kunnat råda över och föreligger det synnerligen ömmande omständigheter, kan beskattningsmyndigheten efter ansökan från den skattskyldige medge anstånd med betalningen av den skatt som förfaller till betalning närmast efter det att ansökan om anstånd har gjorts. Anståndet får avse hela skatten eller en del av den. Anståndstiden får bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad då skatten förfaller till betalning.

Har den skattskyldiges ekonomiska förhållanden förändrats väsentligt sedan anståndet beviljades skall anståndet omprövas.

4 § Har skyldighet att redovisa skatt för lager av skattepliktiga varor inträtt på grund av att den skattskyldige har upphört att vara registrerad

hos beskattningsmyndigheten, får myndigheten medge anstånd med betalning av skatten om särskilda skäl föreligger. Anståndet får avse hela skatten eller en del av den. Anståndstiden får bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad då skatten förfaller till betalning.

5 § Har besvär anförts över beslut om skatt kan den skattskyldige av beskattningsmyndigheten få anstånd med betalning av skatten. Bestämmelserna i 49 § 1, 2 och 3 mom. uppbördslagen (1953: 272) om anstånd vid besvär över beslut rörande taxering skall då tillämpas. Det som sägs om taxeringsintendent i uppbördslagen gäller då det allmänna ombudet.

Återbetalning

6 § Om den skattskyldige har betalat in skatt för en redovisningsperiod eller en skattepliktig händelse och den inbetalade skatten överstiger vad han enligt beslut av beskattningsmyndigheten, domstol eller annan besvärmyndighet skall betala, skall det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige.

Överstiger avdragen för en redovisningsperiod skattens bruttobelopp för perioden, skall det överskjutande beloppet utbetalas till den skattskyldige.

Utbetalning enligt första eller andra stycket skall ske endast om beloppet uppgår till minst femtio kronor. Beloppet skall avrundas till närmast lägre hela kronal.

7 § Från överskjutande belopp enligt 6 § skall före utbetalning avräknas skatt för vilken den skattskyldige står i skuld hos beskattningsmyndigheten. Skattebelopp som den skattskyldige har fått anstånd med att betala enligt 5 § skall dock inte avräknas.

Restavgift

8 § Restavgift skall tas ut om

1. det skattebelopp som har tagits upp i en deklaration inte betalas inom den tid som anges i 1 § första eller andra stycket, eller
2. skatten inte betalas inom den tid som har bestämts enligt 1 § tredje stycket.

9 § Har anstånd med betalning av skatten medgetts enligt 3, 4 eller 5 §, tas restavgiften ut endast på det skattebelopp som inte har betalats senast vid anståndstidens utgång.

10 § Restavgiften är sex öre för varje hel krona av den skatt som inte har betalats, dock minst femtio kronor. Vid beräkningen av restavgiften skall avrundning ske till närmast högre hela kronal.

11 § Om särskilda omständigheter föreligger får beskattningsmyndigheten meddela befrielse från skyldighet att betala restavgift. Bestämmelserna om fastställande av skatt i denna lag gäller även om beslut i fråga om sådan befrielse.

Beskattningsmyndigheten får meddela föreskrifter i fråga om befrielse från skyldighet att betala restavgift.

Ränta

12 § Ränta skall utgå på

1. skatt som avses i 1 § tredje stycket,
2. skatt som den skattskyldige fått anstånd med att betala enligt 5 § till den del skattebeloppet fastställts av besvärsmyndigheten.

I fall som avses i första stycket 1 utgår räntan från den dag då skatten skulle ha betalats enligt 1 § första stycket till och med den dag då skatten skall betalas enligt beskattningsmyndighetens beslut. I fall som avses i första stycket 2 skall bestämmelserna om ränta i 49 § 4 mom. uppbördslagen (1953:272) tillämpas. Räntan skall dock beräknas från den dag, då skattebeloppet skulle ha betalats om anstånd inte medgetts, till och med den dag då anståndstiden går ut.

13 § Ränta skall utgå på skatt som skall återbetalas enligt 6 § första stycket. Räntan utgår från den dag då skattebeloppet har betalats till och med den dag då det återbetalas.

14 § Räntan beräknas för visst kalenderår efter den räntesats som motsvarar det av riksbanken fastställda diskonto som gäller vid utgången av december månad det föregående året, i fall som avses i 12 § med ett tillägg av tre procentenheter. För tid som infaller efter utgången av det år då skatten beslutas tillämpas dock den räntesats som gäller för det året.

Vid ränteberäkningen skall avrundning ske till närmast lägre hela kronotal. Räntebelopp under femtio kronor tas inte ut och återbetalas inte.

15 § Har beslut som föranlett ränta ändrats, skall ny beräkning av ränta göras. I fall som avses i 12 § första stycket 1 skall därvid för mycket erlagd ränta återbetalas till den skattskyldige och i fall som avses i 13 § skall den skattskyldige betala tillbaka vad han uppburit för mycket.

Indrivning

16 § Betalas inte skatten i rätt tid och ordning skall den drivas in.

Bestämmelserna i uppbördslagen (1953:272) om indrivning, avkortning, avskrivning och efterkrav gäller i tillämpliga delar för skatt enligt denna lag. Beskattningsmyndigheten beslutar dock om avkortning och kronofogdemyndigheten om avskrivning av skatt. Införsel enligt 15 kap. utskönningsbalken får äga rum vid indrivning av skatten.

17 § Har någon, i egenskap av företrädare för skattskyldig som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att betala in skatt i rätt tid och ordning, är han tillsammans med den skattskyldige betalningsskyldig för skatten. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Talan om att ålägga betalningsskyldighet enligt första stycket skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan den skattskyldiges betalningsskyldighet för skattebeloppet har bortfallit enligt lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m. m. Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i samma ordning som gäller för skatt.

Den som fullgjort betalningsskyldighet för skattebelopp enligt första stycket får söka beloppet åter av den skattskyldige.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.

18 § Besvär över beslut enligt denna lag inverkar inte på skyldigheten att betala den skatt som besvärerna avser.

Åtgärder enligt denna lag skall verkställas även om det beslut som föranleder åtgärden inte har vunnit laga kraft. Motsvarande gäller vid verkställighet enligt utsökningsbalken. Att skatten efter överklagande har fastställts till lägre belopp än det allmänna ombudet yrkat eller medgett får dock inte föranleda återbetalning, om det allmänna ombudet anmält hinder mot det. I sistnämnda fall får beskattningsmyndigheten efter ansökan av den skattskyldige medge återbetalning, varvid bestämmelserna i 49 § 2 mom. sista stycket uppbördslagen (1953:272) om ställande av säkerhet skall tillämpas.

6 kap. Förhandsbesked

1 § Beskattningsmyndigheten får, efter ansökan av den som är skattskyldig eller avser att bedriva verksamhet eller vidta åtgärd som kan medföra skyldighet att betala skatt, meddela förhandsbesked i frågor som rör beskattningen, om det är av vikt för sökanden eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.

I fråga om skatteplikt för trycksak enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam kan förhandsbesked också meddelas efter ansökan av den som avser att beställa en trycksak av en skattskyldig.

I frågor som rör beskattning enligt lagen (1957:262) om allmän energiskatt kan förhandsbesked meddelas även efter ansökan av den som i större omfattning förbrukar eller avser att förbruka elektrisk kraft eller bränslen.

Ärenden hos riksskatteverket om förhandsbesked enligt denna lag skall avgöras av den särskilda nämnd som anges i 19 § taxeringslagen (1956:623).

2 § Förhandsbesked skall sökas skriftligt hos beskattningsmyndigheten. Sökanden skall lämna de uppgifter som behövs för att förhandsbesked skall kunna meddelas. Myndigheten får begära varuprov av sökanden. Görns undersökning eller anlitas sakkunnig för att utreda en varus beskaffenhet, skall sökanden betala kostnaden för detta om myndigheten inte medger undantag.

3 § Finner beskattningsmyndigheten med hänsyn till ansökningens innehåll, utredningens beskaffenhet eller andra omständigheter att förhandsbesked inte bör meddelas, skall ansökningen avvisas. Beslut om avvisning får fattas utan att det allmänna ombudet har yttrat sig över ansökningen.

4 § Ärenden om förhandsbesked skall handläggas skyndsamt.

5 § Ett förhandsbesked som har vunnit laga kraft är bindande för statsverket i förhållande till sökanden, om denne yrkar det. Förhandsbeskedet gäller skatt som redovisas efter det att beskedet har meddelats. Det får inte avse längre tid än tre år. Förhandsbeskedet upphör att gälla vid författningsändringar som påverkar den fråga som beskedet avser.

7 kap. Särskilda avgifter

1 § Har den som är skattskyldig i en deklaration eller ett annat skriftligt meddelande som avgetts till ledning för fastställande av hans skatt, lämnat en uppgift som befinns vara oriktig, skall han påföras en särskild avgift (*skattetillägg*). Skattetillägget är tjugo procent av det skattebelopp som inte skulle ha påförts om den oriktiga uppgiften hade godtagits. Detsamma gäller om den skattskyldige har lämnat en sådan uppgift i mål om skatt.

Har avvikelse från deklaration skett med stöd av 4 kap. 6 eller 13 §, påföras den skattskyldige skattetillägg. Skattetillägget är tjugo procent av den skatt som till följd av uppskattningen påföras den skattskyldige utöver vad som annars skulle ha påförts honom. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den skattskyldige påföras dock skattetillägg enligt första stycket.

Har den skattskyldige inte lämnat deklaration och har skatt beslutats genom uppskattning enligt 4 kap. 6 eller 13 §, påföras den skattskyldige skattetillägg. Skattetillägget är tjugo procent av den skatt som till följd av uppskattningen påföras den skattskyldige utöver den skatt som skulle ha påförts enligt de skriftliga uppgifter han lämnat till ledning för beskattningen. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den skattskyldige påföras dock skattetillägg enligt första stycket.

2 § Skattetillägg enligt 1 § tredje stycket skall undanröjas av beskattningsmyndigheten, om deklaration kommer in inom en månad från den dag då den skattskyldige har fått del av beslutet om skattetillägg.

3 § Meddelande som har lämnats för en skattskyldig som är juridisk person skall vid tillämpningen av detta kapitel anses ha lämnats av den skattskyldige, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den skattskyldige.

4 § Skattetillägg påföras inte i samband med rättelse av en felräkning eller en misskrivning, som uppenbart framgår av deklarationen eller ett annat skriftligt meddelande från den skattskyldige.

Skattetillägg påföras inte heller i den mån avvikelser avser bedömning av ett skriftligt yrkande och avvikelserna inte gäller uppgift i sak.

Har den skattskyldige frivilligt rättat en oriktig uppgift, påföras inte skattetillägg.

5 § Har den som är deklarationsskyldig inte kommit in med deklaration vid den tidpunkt då deklarationen senast skulle ha lämnats, påföras han en särskild avgift (*förseningsavgift*).

Förseningsavgiften är 100 kronor. Avgiften är dock 200 kronor om den skattskyldige

1. anmanats att lämna deklaration men inte fullgjort denna skyldighet inom den tid som föreskrivits, eller

2. underlåtit att avge deklaration inom föreskriven tid för minst en av de tre närmast föregående redovisningsperioderna.

6 § Skattetillägg och förseningsavgift får helt efterges om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha ett sådant samband med den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller därmed jämförligt förhållande att den kan anses ursäktlig. Detsamma gäller om felaktigheten eller

underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till den oriktiga uppgiftens beskaffenhet eller annan särskild omständighet som rör annat än vad som sågs i första meningen.

Skattetillägg får helt efterges även när det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är att anse som ringa.

Särskild avgift får inte påföras sedan den skattskyldige har avlidit.

7 § Beskattningsmyndigheten prövar fråga om särskild avgift. Kammarrätten prövar dock, på talan av allmänna ombudet, fråga om skattetillägg på grund av oriktig uppgift i mål om skatt. Sådan talan får föras om den oriktiga uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak eller inte har prövats i målet. Talan skall väckas inom ett år från utgången av den månad då domen eller det slutliga beslutet i målet har vunnit laga kraft.

Den skattskyldiges yrkande i fråga om särskild avgift skall utan hinder av vad som annars gäller om besvär prövas, om beslutet om den skatt som avgiften avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för den skattskyldige. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen förordna att målet om särskild avgift skall tas upp och vidare handläggas av beskattningsmyndigheten.

8 § Bestämmelserna om eftergift skall beaktas även om yrkande om detta inte har framställts, i den mån det föranleds av vad som har förekommit i ärendet eller målet om särskild avgift.

Beslutas ändring av tidigare beslut om skatt, skall även därav föranledd nedsättning i beslut om skattetillägg vidtas.

9 § Skattetillägg skall avrundas till närmast lägre hela kronotal. Skattetillägg eller för en och samma redovisningsperiod utgående skattetillägg, som inte uppgår till femtio kronor, påförs inte.

10 § Bestämmelserna om särskild avgift i detta kapitel gäller inte i fråga om avgifter enligt författningarna i 1 kap. 1 § första stycket 2.

8 kap. Besvär

Besvär i vanlig ordning

1 § Beskattningsmyndighetens slutliga beslut om skatt samt myndighetens beslut om efterbeskattning, om anstånd med att lämna deklaration eller betala skatt, om uppdelning av skattebetalning, om återbetalning av skatt och om rättelse får överklagas av den skattskyldige och av det allmänna ombudet genom besvär hos kammarrätten.

Den skattskyldiges besvär skall ha kommit in inom två månader från den dag då han fick del av beslutet. Allmänna ombudets besvär skall ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

2 § Ett beslut av länsrätten om utdömmande av vite får överklagas av den som har förpliktats utge vitet och av det allmänna ombudet genom besvär hos kammarrätten.

Besvaren skall ha kommit in inom tre veckor från den dag då den som klagat har fått del av beslutet.

3 § Ett beslut varigenom förhandsbesked har meddelats får överklagas av den skattskyldige, annan sökande och det allmänna ombudet genom besvär hos regeringsrätten.

Besvär av sökanden eller det allmänna ombudet skall ha kommit in inom en månad från den dag då den som klagat har fått del av förhandsbeskedet. Besvär av skattskyldig som inte är sökande skall ha kommit in inom en månad från den dag då förhandsbeskedet meddelades.

4 § Beslut enligt 3 kap. 14 § och 4 kap. 3 § samt beslut om skatterevision, föreläggande av vite och avvisande av ansökan om förhandsbesked får inte överklagas.

5 § Besvär över kammarrättens beslut i frågor som avses i 1 § första stycket skall ha kommit in till regeringsrätten inom två månader från den dag då den som klagat har fått del av beslutet.

Besvär över kammarrättens beslut om utdömande av vite skall ha kommit in till regeringsrätten inom tre veckor från den dag då den som klagat har fått del av beslutet.

6 § Har en part överklagat ett beslut om fastställande av skatt eller om efterbeskattning får också motparten överklaga beslutet, även om den för honom stadgade besvärstiden har gått ut. Motpartens besvär skall ha kommit in inom en månad från utgången av den tid inom vilken de först anförda besvären senast skulle ha anförts.

Återkallas eller förfaller på annat sätt den första besvärstalan, är även den senare besvärstalan förfallen.

Besvär i särskild ordning

7 § Den skattskyldige får anföras besvär i särskild ordning om

1. skatten har fastställts i strid med bestämmelserna om vem som är skattskyldig eller vad som är skattepliktigt,

2. skatten har fastställts mer än en gång för samma skattepliktiga förhållande,

3. skatten har fastställts till ett belopp som väsentligt överstiger vad som rättligen bort utgå och detta beror på att den skattskyldige underlåtit att lämna deklaration eller infördrad uppgift, eller om det har föranletts av felaktighet i deklaration eller annan uppgift som han har lämnat eller i en uppgift eller handling som har legat till grund för en sådan deklaration eller uppgift, eller

4. skatten borde ha fastställts till ett väsentligt lägre belopp på grund av någon annan omständighet eller något annat bevis som den skattskyldige åberopar.

Besvärstalan enligt 3 eller 4 får tas upp till prövning endast om den kan grundas på en omständighet eller ett bevis som det saknades kännedom om när skatten fastställdes och det framstår som ursäktligt att den som söker rättelse inte i annan ordning har åberopat omständigheten eller beviset för att få rättelse.

8 § Besvär i särskild ordning får anföras senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat.

9 § Besvär som anförts i särskild ordning tas upp av kammarrätten. Har kammarrätten eller regeringsrätten beslutat om skatten skall besvären tas upp av regeringsrätten.

Regeringsrätten och kammarrätten får, om besvär som anförts i särskild ordning skall tas upp till prövning, förordna att målet skall vidare handläggas av beskattningsmyndigheten.

10 § Vid fullföljd av talan mot beslut i anledning av besvär som anförts i särskild ordning gäller vad som i detta kapitel i övrigt stadgas om besvär över beslut om fastställande av skatt.

Gemensamma bestämmelser om besvär

11 § Det allmänna ombudet får föra talan till den skattskyldiges förmån. Han har då samma behörighet som den skattskyldige.

12 § Ändras efter besvär ett beslut om skatt därför att skatten eller ett avdrag bör hänföras till en annan redovisningsperiod än den som det överklagade beslutet avser, får härav föranledd ändring vidtas i beskattningen för den andra redovisningsperioden. I fråga om överklagande av beslut om en sådan ändring gäller i tillämpliga delar vad som stadgas om överklagande av beslut om fastställande av skatt.

13 § Beskattningsfrågor som behandlas av en förvaltningsdomstol får visas åter till beskattningsmyndigheten för ny behandling.

9 kap. Övriga bestämmelser

1 § Beskattningsmyndigheten skall föra register över vad som förekommer i ett skatteärende.

2 § Vite som föreläggs enligt denna lag skall bestämmas till ett belopp som med hänsyn till den skattskyldiges eller uppgiftsskyldiges ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt kan antas förmå honom att iakta föreläggandet, dock lägst till femhundra kronor.

3 § Fråga om utdömande av vite prövas av länsrätten i det län där beskattningsmyndigheten är belägen. Har vite samtidigt förelagts med stöd av en bestämmelse i taxeringslagen (1956: 623) prövas frågan av den länsrätt som är behörig enligt den lagen. Har vite i annat fall samtidigt förelagts med stöd av denna lag och lagen (1968: 430) om mervärdeskatt görs prövningen av den länsrätt som är behörig enligt sistnämnda lag. Frågor om utdömande av vite prövas efter anmälan från beskattningsmyndigheten.

Om ändamålet med vitet har förfallit, då fråga om att döma ut vitet uppkommer, får vitet inte dömas ut. Ändamålet med vitet skall inte anses ha förfallit om vitesföreläggandet iakttagits först efter det att anmälan enligt första stycket kommit in till länsrätten.

Vid prövning av fråga om utdömande av vite får också fråga huruvida och med vilket belopp vitet hade bort föreläggas komma under bedömande.

Befrielse från skatt

4 § Föreligger synnerliga skäl kan regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer i särskilda fall medge nedsättning av eller befrielse från skatt, liksom återbetalning helt eller delvis av skatt.

Medges nedsättning, befrielse eller återbetalning får medgivandet avse även på skatten belöpande ränta och särskild avgift.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984 då lagen (1959: 92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning skall upphöra att gälla.

2. Den gamla lagen gäller fortfarande i fråga om skatt för vilken deklaration skulle ha lämnats före ikraftträdandet. Vid tillämpningen av denna bestämmelse och av bestämmelsen i punkt 1 skall dock iakttas vad som sägs i punkterna 3–12. Vidare skall reglerna i 3 kap. i den nya lagen tillämpas även på äldre förhållanden.

3. Inträder deklarationsskyldigheten tidigare enligt den nya lagen än enligt den gamla lagen, skall den nya redovisningsordningen tillämpas först för redovisningsperiod som börjar eller för skattepliktig händelse som inträffar vid ikraftträdandet eller senare.

4. Skattskyldiga som efter ikraftträdandet skall lämna redovisning enligt 2 kap. 3 § tredje stycket för halvt eller helt beskattningsår får lämna en deklaration för tiden från ikraftträdandet till ingången av närmast följande beskattningsår.

5. De nya bestämmelserna i 2 kap. 11 §, 3 kap. 6 § andra stycket samt 4 kap. 4 och 9 §§ tillämpas i fråga om beskattningsår som börjar vid ikraftträdandet eller senare.

6. Bestämmelserna om beslut i 4 kap. med undantag för 4 och 9 §§ tillämpas även på äldre förhållanden. Beslut om fastställande av skatt enligt 3 eller 5 § eller om efterbeskattning får dock inte meddelas om tiden för meddelande av motsvarande beslut enligt den gamla lagen gått ut vid den nya lagens ikraftträdande.

7. Vid beräkning av de tidsfrister för beslut som avses i 4 kap. 3, 5 och 10 §§ tillämpas bestämmelserna i 1 kap. 9 § om beskattningsår även för tid före ikraftträdandet.

8. I fall som avses i 5 kap. 4 § gäller den nya bestämmelsen om skattskyldigheten inträtt efter ikraftträdandet. Den nya bestämmelsen i 5 kap. 5 § tillämpas om besvär anförts efter ikraftträdandet. Bestämmelserna om restavgift och ränta i den nya lagen tillämpas även på äldre förhållanden, om skyldigheten att betala skatten till följd av deklaration eller beskattningsmyndighetens beslut inträtt efter den nya lagens ikraftträdande. Ränta som avser tid före ikraftträdandet beräknas dock efter de procentsatser som anges i 27 och 29 §§ gamla lagen.

Bestämmelserna om indrivning i 5 kap. 16 § tillämpas även i fråga om ärende som har lämnats för indrivning före ikraftträdandet och i fråga om ärende som efter ikraftträdandet har lämnats för indrivning men som avser skatt som hänför sig till tid dessförinnan.

9. De nya bestämmelserna om förhandsbesked i 6 kap. gäller inte för beslut i ärenden i vilka yttrande från reklamskattenämnden har avgetts före ikraftträdandet.

10. Yttrande från det allmänna ombudet i ärenden som avser förhandsbesked enligt 6 kap. skall inhämtas endast i sådana ärenden där ansökan från den skattskyldige kommit in efter ikraftträdandet och, såvitt gäller förhandsbesked i fråga om reklamskatt, också i ärenden som har kommit in

före ikraftträdandet om yttrande från reklamskattenämnden inte dessförinnan har avgetts.

11. De nya bestämmelserna om besvär i 8 kap. tillämpas i fråga om beslut som meddelas efter ikraftträdandet.

12. Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till en föreskrift som har ersatts genom en bestämmelse i denna lag tillämpas i stället den nya bestämmelsen. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i fråga om skatt enligt stämpelskattelagen (1964: 308) och lagen (1983: 219) om tillfällig vinstskatt.

13. Deklaration som avser skatt på bensin och andra bränslen enligt lagen (1957: 262) om allmän energiskatt, skatt enligt lagen (1961: 372) om bensinskatt eller avgift enligt lagen (1973: 1216) om särskild avgift för oljeprodukter och kol och som avser redovisningsperiod som infaller under tiden den 1 juli 1984 – den 30 juni 1985 skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast den femte i andra månaden efter redovisningsperiodens slut.

Har i fråga om skatt på elektrisk kraft enligt lagen om allmän energiskatt redovisningsperiod förkortats genom den nya lagen skall de nya bestämmelserna om redovisningsperioder gälla först för redovisningsperiod som enligt de äldre bestämmelserna börjar vid ikraftträdandet eller närmast därefter.

14. I den mån lagarna under 1 kap. 1 § innehåller särskilda övergångsregler som strider mot innehållet i punkterna 2–13, gäller i stället dessa regler.

2 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1928: 376) om särskild skatt å vissa lotterivinster

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1928: 376) om särskild skatt å vissa lotterivinster¹

dels att 3 a och 5 §§ skall upphöra att gälla,

dels att rubriken och 2–4 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

Lag om skatt på lotterivinster

Nuvarande lydelse

När vinst, som avses i 1 §, utbetalas eller utgives till vinnaren, skall lotteriets anordnare eller premieobligationernas utfärdare innehålla så stor del av vinsten, som motsvarar den stadgade skatten å densamma.

Det åligger anordnare av lotteri eller utfärdare av premieobligationer att inom viss tid, som regeringen bestämmer, efter det vinstdragning ägt rum, till statsverket redovisa den å vinstdragningen belöpande skatten.

Därest lotteriets anordnare eller premieobligationernas utfärdare visar, att vinst icke blivit av vinnare lyftad inom den härför föreskrivna tid, äger anordnaren eller utfärdaren att av det inbetalda skattebeloppet återbekomma så mycket som belöper på denna vinst.

Med vinstdragning avses i fråga om vadhållning det förfarande, varigenom vinsterna bestämmas.

¹ Senaste lydelse av

3 a § 1974: 856, se även 1974: 863

5 § 1974: 856

lagens rubrik 1974: 856.

² Senaste lydelse 1945: 407.

³ Senaste lydelse 1974: 856.

Föreslagen lydelse

2 §²

Skattskyldig är den som anordnar lotteri och den som utfärdar premieobligationer.

Skattskyldigheten inträder vid vinstdragningen eller, om denna har ägt rum före lottförsäljningens början, vid utgången av den tid som har bestämts för lottförsäljningen.

Med vinstdragning avses i fråga om vadhållning det förfarande, varigenom vinsterna bestäms.

3 §³

Om den skattskyldige visar att en vinnare inte har tagit ut sin vinst inom föreskriven tid eller att vinst har utfallit på en osäld lott eller obligation, är den skattskyldige berättigad att få tillbaka den skatt som erlagts för vinsten. Beskattningsmyndigheten beslutar om återbetalning efter ansökan av den skattskyldige. Ränta utgår inte på återbetalat belopp.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §⁴

Har skatt icke erlagts eller erlagts med lägre belopp än som enligt riksskatteverkets beslut skall erläggas, skall verket anmana anordnaren av lotteriet att omedelbart inbetala felande belopp. Överstiger inbetalt belopp vad som enligt beslutet skall erläggas, äger anordnaren omedelbart återfå det överskjutande beloppet jämte ränta.

Bestämmelserna i 27–29 §§ lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning om ränta och restavgift äger motsvarande tillämpning på skatt enligt denna lag.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om lotterier som med stöd av lotterilagen (1982: 1011) kunnat påbörjas före den 1 juli 1984.

3 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1941: 251) om särskild varuskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1941: 251) om särskild varuskatt¹

dels att 3 a och 4 §§ skall upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 4 § skall utgå,
dels att 2, 5 och 6 §§ skall ha nedan angivna lydelse,
dels att i lagen skall införas två nya paragrafer, 6 a och 8 §§ och en ny rubrik närmast före 5 § av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Skattskyldighet inträder

a) för vara, som tillverkas inom riket, när varan av tillverkaren levereras till köpare eller tages i anspråk för vidare bearbetning; samt

b) för vara, som införes till riket av någon som blivit enligt 5 § registrerad såsom importör, när varan av denne levereras till köpare eller tages i anspråk för vidare bearbetning eller ock, vid avregistrering, ingår i hans lager.

Skattskyldiga äro

a) för vara, som tillverkas inom riket, tillverkaren; samt

b) för vara, som införes till riket av registrerad importör, denne.

Införes skattepliktig vara till riket av annan än registrerad importör skall skatt erläggas till tullmyndighet. Tullagen (1973: 670) gäller i fråga om skatten. Därjämte gäller 46 § lagen (1959: 92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning.

Införes skattepliktig vara till riket av annan än registrerad importör skall skatt erläggas till tullmyndigheten. Därvid gäller tullagen (1973: 670) och 9 kap. 4 § lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Riksskatteverket kan om synnerliga skäl föreligger medge att registrerad importör får vara skattskyldig för vara som tillverkas inom riket av annan för hans räkning.

Registrering, avdrag m. m.

5 §³

1. Den som ämnar bedriva tillverkning, som i 1 § första eller andra stycket avses, skall för registrering göra skriftlig anmälan till riksskatteverket minst fjorton dagar före tillverkningens påbörjande

Skattskyldig som avses i 2 § andra stycket a och som inte är befriad från redovisningsskyldighet enligt 6 a § första eller andra styckena skall vara registrerad hos riksskatteverket.

¹ Lagen omtryckt 1960: 612.

Senaste lydelse av

3 a § 1973: 989, se även 1974: 863

4 § 1 mom. 1960: 612

4 § 2 mom. 1971: 248

lagens rubrik 1975: 1406.

² Senaste lydelse 1981: 1314.

³ Senaste lydelse 1971: 248.

Nuvarande lydelse

med angivande av företagets namn och belägenhet, tillverkarens fullständiga namn och postadress, det eller de varuslag, tillverkningen är avsedd att omfatta, samt dagen för dess påbörjande.

Inträder ändring i förhållande, varom uppgift lämnats i anmälan, skall tillverkaren inom åtta dagar underrätta riksskatteverket därom.

2. Den, som ämnar yrkesmässigt till riket införa skattepliktig vara för försäljning till återförsäljare, må efter ansökan registreras hos riksskatteverket. Vad i 1 mom. stadgas angående anmälan för registrering skall äga motsvarande tillämpning i fråga om ansökan om registrering.

3. Ämnar tillverkare avbryta, återupptaga eller helt nedlägga rörelsen eller vill registrerad importör bli avregistrerad, skall anmälan om förhållandet göras till riksskatteverket minst åtta dagar i förväg med uppgift om dagen för avbrottet, återupptagandet, nedläggandet eller önskad avregistrering.

Föreslagen lydelse

Den som yrkesmässigt för in skattepliktiga varor till riket för att sälja dem till återförsäljare, kan om verksamheten är av större omfattning eller annars om det finns särskilda skäl registreras hos riksskatteverket.

6 §⁴

1. Tillverkare och registrerad importör skall insända deklaration till riksskatteverket senast femtonde dagen i andra månaden efter varje kalendermånads utgång. Deklaration skall innehålla uppgift om beskattningsvikten eller, i fråga om varor för vilka skatten utgår i förhållande till varuvärdet, beskattningsvärdet för de varor för vilka skattskyldighet inträtt under den kalendermånad deklarationen avser.

Om särskilda skäl därtill äro äger riksskatteverket föreskriva, att deklaration skall avse kalenderkvartal i stället för kalendermånad, i vilket fall deklaration skall insändas inom en månad efter varje kvartals utgång. Riksskatteverket må ock, om

⁴ Senaste lydelse 1978: 123.

Nuvarande lydelse

särskilda skäl därtill äro, föreskriva att deklaration skall insändas inom annan tid än i det föregående är sagt, dock tidigast inom femton dagar och senast inom två månader efter utgången av den månad eller det kvartal deklarationen avser.

2. I deklaration som i 1 mom. avses må avdrag göras för varor, som

a) använts vid tillverkning som deklarationen avser och för vilka skattskyldighet tidigare inträtt;

b) utförts ur landet eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att förbrukas där eller lagts upp på tullager som inrättats för förvaring av proviant;

c) tillverkare eller registrerad importör återtagit i samband med återgång av köp eller vars försäljning förorsakat honom förlust på grund av bristande betalning från köparen;

d) försålts till den som enligt 7 § tullförordningen (1973:979) äger åtnjuta tullfrihet vid införsel av varor.

Avdrag som nyss sagts skall avse beskattningsvikten i fråga om varor för vilka skatten utgår efter vikt och beskattningsvärdet i fråga om varor för vilka skatten utgår i förhållande till varuvärdet.

Föreslagna lydelse

I deklaration får avdrag göras för skatt på varor, som

1. har förvärvats i beskattat skick för att användas vid tillverkning av skattepliktiga varor,

2. har förts ut ur landet eller till svensk frihamn för annat ändamål än att förbrukas där eller har lagts upp på tullager inrättat för förvaring av proviant.

3. har återtagits i samband med återgång av köp,

4. har sålts med förlust för den skattskyldige, i den mån förlusten hänförs till bristande betalning från köparen,

5. har sålts till den som enligt 7 § tullförordningen (1973:979) kan få tullfrihet vid införsel av varor.

Avdrag enligt första stycket 4 får göras med belopp som svarar mot så stor del av skatten som förlusten visas utgöra av varans försäljningspris. Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning skall redovisning åter lämnas för skatten på de varor som betalningen avser.

Har avdrag gjorts för skatt på varor enligt första stycket 1 inträder åter skattskyldighet för varorna om de används för annat ändamål än skattepliktig tillverkning.

6 a §

En skattskyldig är redovisningskyldig

1. om hans tillverkning av choklad- och konfektyrvaror tillsammans med verksamhet som avses i 5 § andra stycket omfattar minst 500 kilogram skattepliktiga varor för beskattningsår, eller

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

2. om han under närmast föregående beskattningsår har varit redovisningsskyldig.

I fall som avses i första stycket 2 får riksskatteverket besluta att redovisningsskyldighet inte längre skall föreligga. Sådant beslut får meddelas om verksamheten kan beräknas i fortsättningen omfatta mindre mängd varor än som unges i första stycket 1 och gäller endast så länge verksamheten är av denna mindre omfattning.

Har skattskyldig betalat skatt trots att verksamheten under ett beskattningsår omfattat högst 500 kilogram skattepliktiga varor är han berättigad till återbetalning av skatten.

8 §⁵

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen (. . .) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.
 2. De nya bestämmelserna i 6a § gäller i fråga om beskattningsår som börjar vid ikraftträdandet eller senare.

⁵ Förutvarande 8 § upphävd genom 1973:989.

4 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1957: 262) om allmän energiskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1957: 262) om allmän energiskatt¹

dels att 9, 13, 18–23 och 30 §§ skall upphöra att gälla,

dels att 6–8, 11, 12, 24–25 och 32 §§ skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 33 §, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Den som inom riket producerar skattepliktigt flytande bränsle eller förbrukar sådant bränsle för framställning av därmed likvärdig vara är skyldig att hos riksskatteverket vara registrerad såsom producent av skattepliktigt bränsle.

Den som i större omfattning återförsäljer eller förbrukar skattepliktigt bränsle eller håller sådant bränsle i lager må efter ansökan registreras hos riksskatteverket såsom återförsäljare eller förbrukare av dylikt bränsle. När särskilda skäl därtill äro må även eljest den, som förbrukar skattepliktigt bränsle, efter ansökan registreras.

Skatten skall erläggas av den som är eller bort vara registrerad enligt 6 § om ej annat följer av 8 § andra stycket.

Skatt skall erläggas även av den som icke är registrerad enligt 6 § och som för annat ändamål än som avses i 24 § återförsäljer eller förbrukar bränsle, som förvärvats utan skatt eller med nedsatt skatt mot försäkran enligt 26 §.

Föreslagen lydelse

6 §

Skattskyldig är

1. den som inom landet producerar skattepliktigt flytande bränsle eller förbrukar sådant bränsle för framställning av därmed likvärdig vara,

2. den som har registrerats enligt 7 § andra stycket som återförsäljare eller förbrukare av skattepliktigt bränsle,

3. den som för annat ändamål än som avses i 24 § återförsäljer eller förbrukar bränsle, som förvärvats utan skatt eller med nedsatt skatt mot försäkran enligt 26 §.

7 §

Den som är skattskyldig enligt 6 § 1 skall vara registrerad hos riksskatteverket.

Den som i större omfattning återförsäljer eller förbrukar skattepliktigt bränsle eller håller sådant bränsle i lager kan registreras hos riksskatteverket som återförsäljare eller förbrukare av sådant bränsle. Även annan som förbrukar bränsle kan om det finns särskilda skäl registreras som förbrukare.

¹ Lagen omtryckt 1975: 272.

Senaste lydelse av

22 § 1982: 286

23 § 1982: 286

lagens rubrik 1975: 272.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Skattskyldighet inträder

a) för den som är eller bort vara registrerad enligt 6 §, då bränsle av honom levereras till köpare, som icke är registrerad, eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som icke utgöres av depå eller tages i anspråk för annat ändamål än försäljning, och

b) i fall som avses i 7 § andra stycket, då bränslet levereras till köpare eller tages i anspråk för annat ändamål än försäljning.

Införes skattepliktigt bränsle till riket av annan än registrerad erlägges skatt till tullmyndighet. Tulllagen (1973:670) gäller i fråga om skatten. Därjämte gäller 46 § lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning.

Den som inom riket yrkesmässigt distribuerar eller förbrukar av honom producerad skattepliktig elektrisk kraft eller yrkesmässigt distribuerar av annan producerad dylik kraft är skyldig att hos riksskatteverket vara registrerad såsom producent eller distributör av elektrisk kraft.

Vid tillämpning av denna lag skall den för vars räkning elektrisk kraft överföres till riket ävensom den som utan att erlägga avgift därför emottager elektrisk kraft, för vilken skatt skall utgå, anses hava producerat kraften.

Skattskyldigheten inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 6 § 1 eller 2, då bränsle av honom levereras till köpare som inte är registrerad, eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgöres av depå eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

2. för den som är skattskyldig enligt 6 § 3, då bränslet levereras till köpare eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, och

3. för den som upphör att vara registrerad enligt 7 §, när registreringens upphör, varvid skattskyldigheten omfattar det bränsle som då ingår i hans lager.

Om skattepliktigt bränsle förs in i landet av annan än den som är registrerad skall skatten betalas till tullmyndigheten. Därvid gäller tulllagen (1973:670) och 9 kap. 4 § lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

11 §

Skattskyldig är

1. den som inom landet yrkesmässigt distribuerar eller förbrukar av honom producerad skattepliktig elektrisk kraft eller yrkesmässigt distribuerar av annan producerad dylik kraft, och

2. den som för annat ändamål än som avses i 25 § återförsäljer eller förbrukar elektrisk kraft, som förvärvats utan skatt eller med ned-satt skatt mot försäkran enligt 26 §.

Vid tillämpningen av denna lag skall den för vars räkning elektrisk kraft överföres till landet och den som utan att betala avgift tar emot elektrisk kraft för vilken skatt skall betalas, anses ha producerat kraften.

Den som är skattskyldig enligt första stycket 1 skall vara registrerad hos riksskatteverket som producent eller distributör av elektrisk kraft.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §

Skatten för elektrisk kraft skall erläggas av den som förbrukat kraften.

Skyldighet att redovisa skatt till statsverket inträder då den elektriska kraften distribueras till förbrukare, som icke är registrerad enligt 11 § (skattepliktig distribution), eller då kraften av den som är sålunda registrerad nyttjas i egen rörelse (skattepliktig egenförbrukning). I fråga om skyldighet att redovisa skatt skall såsom registrerad anses även den som bort vara registrerad.

Vid skattepliktig distribution skall skatten av förbrukaren erläggas till registrerade distributören, i förekommande fall genom icke registrerad distributör. Har producent yrkesmässigt distribuerat kraft till förbrukare, är producenten med avseende å distributionen av sådan kraft att anse såsom registrerad distributör.

Har den, som enligt 11 § registrerats såsom producent, till annan distribuerat elektrisk kraft utan att detta skett yrkesmässigt, skall kraften anses vara förbrukad i den förstnämndes rörelse.

24 §²

I deklaration som avses i 23 § 1 mom. må avdrag göras för bränsle, som

- a) i beskattat skick förvärvats för återförsäljning eller förbrukning i egen rörelse,
- b) återtagits i samband med återgång av köp,
- c) förbrukats av eller försålts till kommunikationsföretag för bandrift eller därmed likartat ändamål,
- d) förbrukats eller försålts för förbrukning i luftfartyg eller i fartyg, när luftfartyget eller fartyget inte används för fritidsändamål eller annat privat ändamål,
- e) av den skattskyldige eller för hans räkning utförts ur riket eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att förbrukas där,

Skattskyldighet inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 11 § första stycket 1, då den elektriska kraften distribueras till förbrukare, som inte är registrerad enligt 11 § (skattepliktig distribution) eller då den skattskyldige använder kraften i den egna rörelsen (skattepliktig egenförbrukning), och

2. för den som är skattskyldig enligt 11 § första stycket 2, då elektrisk kraft levereras till köpare eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning.

² Senaste lydelse 1983:1004.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

f) förbrukats eller försålts för förbrukning för annat ändamål än energialstring eller förbrukning, i samband med fabriksmässig tillverkning av motorer, för avprovning av motorer å provbädd eller å annan dylik anordning utan att transportmedel därvid framföres,

g) förbrukats för framställning av bensin eller i förteckningen angivet bränsle eller för produktion av annan skattepliktig elektrisk kraft än sådan som avses i 25 § första stycket d),

h) försålts med förlust för den skattskyldige, i den mån förlusten hänförs sig till bristande betalning från köpare.

Avdrag får även göras för kolbränslen som förbrukats eller försålts för förbrukning i metallurgiska processer, i den mån avdrag inte har gjorts enligt första stycket f).

Avdrag enligt första stycket h) får göras med belopp som svarar mot så stor del av skatten som förlusten visas utgöra av varans försäljningspris. Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning skall redovisning åter lämnas för skatten på det bränsle som betalningen avser.

25 §³

I deklaration som avses i 23 § 2 mom. får avdrag göras för elektrisk kraft, som

I deklaration som avser elektrisk kraft får avdrag göras för skatt på elektrisk kraft, som

a) levererats till kommunikationsföretag för bandrift eller därmed likartat ändamål eller överförts till annat land.

b) förbrukats eller försålts för förbrukning för annat ändamål än energialstring eller för användning i omedelbart samband med sådan förbrukning eller vid framställning av bensin eller i förteckningen angivet skattepliktigt bränsle,

c) försålts med förlust för den redovisningsskyldige, i den mån förlusten hänförs sig till bristande betalning från förbrukare eller icke registrerad distributör av elektrisk kraft.

d) producerats i mottrycksanläggning och förbrukats i egen industriell verksamhet.

Avdrag enligt första stycket c) får göras med belopp som svarar mot så stor del av skatten som förlusten visas utgöra av den elektriska kraftens försäljningspris. Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning skall redovisning åter lämnas för skatten på den kraft som betalningen avser.

³ Senaste lydelse 1983:1004.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

Avdrag får även göras för skatt för bensin eller annat bränsle, som förbrukats vid produktion av annan skattepliktig elektrisk kraft än sådan som avses i första stycket d), i den mån avdrag icke gjorts enligt 24 § första stycket g) eller enligt 7 § 1 mom. första stycket i) lagen (1961:372) om bensinskatt.

32 §

Den som är registrerad enligt denna lag är pliktig att ordna sin bokföring och, vad angår distribution av elektrisk kraft, jämväl sin statistik på sådant sätt att enligt riksskatteverkets beprövande kontroll möjliggöres

a) i fråga om skattepliktiga bränslen, över tillverkning, inköp, försäljning samt förbrukning i egen rörelse av dylika bränslen ävensom

b) i fråga om elektrisk kraft, över inköpt och försåld samt eljest mottagen och levererad elektrisk energi samt över den elektriska energi, som inom rörelsen producerats, förbrukats och bortgått såsom överföringsförlust m. m., så ock över debiterade och erlagda kraftavgifter.

Den som är registrerad skall vidare ställa sig till efterrättelse de särskilda föreskrifter, som riksskatteverket för erhållande av en betryggande kontroll över skattens behöriga utgörande meddelar, ävensom de anvisningar kontrolltjänsteman i enlighet med riksskatteverkets föreskrifter kan komma att lämna.

33 §⁴

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.
2. Aldre bestämmelser gäller i fråga om elektrisk kraft som levereras till förbrukare på grund av ett före ikraftträdandet ingånget skriftligt avtal som föreskriver bestämt pris för kraften utan möjligheter till prisändringar.

⁴ Forutvarande 33 § upphävd genom 1959:96.

5 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1961:372) om bensinskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1961:372) om bensinskatt¹
dels att 6 § skall upphöra att gälla,
dels att 3–5 §§ samt 7 § 1 mom. skall ha nedan angivna lydelse,
dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 8 §, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Skattskyldighet inträder

a) för bensin, som av den som är eller bort vara registrerad enligt 5 § levereras till köpare, som icke är registrerad, eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som icke utgöres av depå eller tages i anspråk för annat ändamål än försäljning eller ock, vid avregistrering, ingår i hans lager, när leveransen, ianspråktagandet eller avregistreringen sker;

b) för bensin, som av annan än registrerad inköpts mot försäkran enligt 7 § 2 mom., när bensinen säljes eller tages i anspråk för skattepliktigt ändamål.

Skattskyldig är i fall som avses i första stycket under a) den som är eller bort vara registrerad och under b) säljaren eller förbrukaren.

Införes skattepliktigt vara till riket av annan än registrerad skall skatt erläggas till tullmyndighet. Tullagen (1973:670) gäller i fråga om skatten. Därjämte gäller 46 § lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning.

4 §

I fråga om skatt som skall utgå annorledes än vid införsel till riket är riksskatteverket beskattningsmyndighet. Därvid skall vad i lagen om förfarandet vid viss konsum-

Skattskyldig är

1. den som inom landet tillverkar bensin,

2. den som har registrerats enligt 4 § andra stycket som återförsäljare eller förbrukare av bensin,

3. den som för annat ändamål än som avses i 7 § 1 mom. återförsäljer eller förbrukar bensin, som förvärvats utan skatt eller med nedsett skatt mot försäkran enligt 7 § 2 mom.

Den som är skattskyldig enligt 3 § 1 skall vara registrerad hos riksskatteverket.

Den som i större omfattning återförsäljer eller förbrukar bensin eller

¹ Lagen omtryckt 1975: 274.

Senaste lydelse av

6 § 1982: 287

lagens rubrik 1975: 274.

Nuvarande lydelse

tionsbeskattning är stadgat äga tillämpning. Riksskatteverket äger utfärda de föreskrifter rörande redovisning och särskilda kontrollanordningar som verket finner erforderliga för skattekontrollens utövande.

Föreslagen lydelse

håller bensin i lager kan registreras hos riksskatteverket som återförsäljare eller förbrukare av bensin. Även annan som förbrukar bensin kan om det finns särskilda skäl registreras som förbrukare.

5 §

Den som inom riket tillverkar bensin är skyldig att vara registrerad hos riksskatteverket samt att för sådant ändamål göra anmälan till verket.

Den som i större omfattning återförsäljer eller förbrukar bensin eller håller bensin i lager må efter ansökan registreras hos riksskatteverket. När särskilda skäl därtill äro må även eljest den, som förbrukar bensin, efter ansökan registreras.

Om verkställd registrering skall riksskatteverket utfärda bevis.

Inträder ändring i förhållande, varom uppgift lämnats i anmälan eller ansökan, skall riksskatteverket underrättas härom.

Skattskyldigheten inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 3 § 1 eller 2, när bensin av honom levereras till köpare, som inte är registrerad, eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgörs av depå eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

2. för den som är skattskyldig enligt 3 § 3, när bensin säljs eller tas i anspråk för skattepliktigt ändamål, och

3. för den som upphör att vara registrerad enligt 4 §, när registreringen upphör, varvid skattskyldigheten omfattar den bensin som då ingår i hans lager.

Om skattepliktig vara förs in i landet av annan än den som är registrerad skall skatten betalas till tullmyndigheten. Därvid gäller tulllagen (1973:670) och 9 kap. 4 § lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

7 § 1 mom.²

I deklaration får avdrag göras för bensin, som har

- a) förvärvats för återförsäljning eller förbrukning i egen rörelse och för vilken skattskyldighet tidigare inträtt,
- b) återtagits i samband med återgång av köp,
- c) förbrukats eller försållts för förbrukning för framdrivande av tåg eller fordon å järnväg,
- d) förbrukats eller försållts för förbrukning i luftfartyg, när det inte används för fritidsändamål eller annat privat ändamål.
- e) förbrukats eller försållts för förbrukning, i samband med fabriksmässig tillverkning av motorer, för avprovning av motorer å provbädd eller å annan dylik anordning utan att transportmedel därvid framföres.

I deklaration får avdrag göras för skatt på bensin, som har

² Senaste lydelse 1983:1005.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

f) förbrukats eller försålts för förbrukning för annat tekniskt ändamål än motordrift, om annat inte framgår av andra stycket.

g) av den skattskyldige eller för hans räkning utförts ur riket eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att förbrukas där.

h) försålts med förlust för den skattskyldige, i den mån förlusten hänförs till bristande betalning från köpare.

i) förbrukats eller försålts för förbrukning vid produktion av skattepliktig elektrisk kraft.

Avdrag enligt första stycket f) får inte göras för

Avdrag enligt första stycket f) får inte göras för *skatt på*

1. bensin som har använts för framställning av vara som är lämpad eller avsedd för motordrift.

2. bensin som avses i 1 § första stycket a) och som är avsedd för annat ändamål än motordrift, eller motoralkohol, när varan har förpackats eller försålts för att förpackas i särskild förpackning om högst en liter,

3. gasol som med hänsyn till försäljningsform, kvantitet eller förpackning har karaktär av butiksvara.

Har skattskyldighet inträtt för en vara som avses i andra stycket 2 eller 3 får avdrag ändå göras enligt första stycket f).

Avdrag enligt första stycket h) får göras med belopp som svarar mot så stor del av skatten som förlusten visas utgöra av varans försäljningspris. Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning skall redovisning åter lämnas för skatten på de varor som betalningen avser.

8 §³

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

³ Förutvarande 8 § upphävd genom 1973:993.

6 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1961:394) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1961:394) om tobaksskatt¹
 dels att 6 § skall upphöra att gälla,
 dels att 3–5 och 7 §§ skall ha nedan angivna lydelse,
 dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 8 §, av nedan angivna
 lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Skattskyldighet inträder då vara av den som är registrerad enligt 5 § levereras till köpare eller tages i anspråk för annat ändamål än försäljning eller ock, vid avregistrering, ingår i hans lager. Härvid är den registrerade skattskyldig.

Införes skattepliktig vara till riket av annan än registrerad skall skatt erläggas till tullmyndighet. Tullagen (1973:670) gäller i fråga om skatten. Därjämte gäller 46 § lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning.

Skattskyldig är

1. den som tillverkar skattepliktig vara inom landet för att sälja den,

2. den som har registrerats enligt 4 § andra stycket som importör av tobaksvaror.

4 §

I fråga om skatt som skall utgå annorledes än vid förtullningen är riksskatteverket beskattningsmyndighet. Därvid skall vad i lagen om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning är stadgat äga tillämpning. Riksskatteverket äger utfärda de föreskrifter rörande redovisning och särskilda kontrollanordningar som verket finner erforderliga för skattekontrollens utövande.

Den som är skattskyldig enligt 3 § 1 skall vara registrerad hos riksskatteverket.

Den som för in tobaksvaror till landet för att återförsälja dem, kan om införseln är av större omfattning eller annars om det finns särskilda skäl, registreras hos riksskatteverket.

5 §²

Den som inom riket för försäljning tillverkar tobaksvaror är skyldig att vara registrerad hos riksskatteverket samt att för sådant ändamål göra anmälan till verket.

Den som för återförsäljning till

Skattskyldigheten inträder då varan levereras till köpare eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning.

För den som upphör att vara registrerad enligt 4 § inträder skatt-

¹ Lagen omtryckt 1975:141.

Senaste lydelse av

6 § 1983:532

lagens rubrik 1975:141.

² Senaste lydelse 1983:869.

Nuvarande lydelse

riket inför tobaksvara må, där införseln är av större omfattning eller eljest särskilda skäl därtill äro, efter ansökan registreras hos riksskatteverket.

Om verkställd registrering skall riksskatteverket utfärda bevis.

Inträder ändring i förhållande, varom uppgift lämnats i anmälan eller ansökan, skall riksskatteverket underrättas härom.

Föreslagen lydelse

skyldigheten när registreringen upphör, och omfattar de varor som då ingår i hans lager.

Om en skattepliktig vara förs in i landet av någon annan än den som är registrerad skall skatten betalas till tullmyndigheten. Därvid gäller tullagen (1973:670) och 9 kap. 4 § lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

7 §

I deklaration må avdrag göras för vara, som

I deklaration får avdrag göras för skatt på vara, som

a) förvärvats för återförsäljning och för vilken skattskyldighet tidigare inträtt,

b) återtagits i samband med återgång av köp,

c) av den skattskyldige eller för hans räkning utförts ur riket eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att förbrukas där,

d) lagts upp på tullager som inrättats för förvaring av proviant, eller utförts ur riket såsom proviant på fartyg eller luftfartyg eller levererats för försäljning i exportbutik,

e) försålts till den som enligt 7 § tullförordningen (1973:979) äger åtnjuta tullfrihet för varor, som införs till riket.

f) tillhandahållits för framställning av enligt denna lag icke skattepliktiga varor eller för vetenskapligt, medicinskt eller likartat ändamål,

g) tagits i anspråk för provning,

h) försålts med förlust för den skattskyldige, i den mån förlusten hänförs sig till bristande betalning från köparen.

Avdrag enligt första stycket h) får göras med belopp som svarar mot så stor del av skatten som förlusten visas utgöra av varans försäljningspris. Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning skall redovisning åter lämnas för skatten på de varor som betalningen avser.

8 §³

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

³ Förutvarande 8 § upphävd genom 1973:988.

7 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1967: 340) om prisreglering på jordbrukets område

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1967: 340) om prisreglering på jordbrukets område¹

dels att 11–13, 21, 24 och 34 §§ samt rubriken närmast före 33 § skall upphöra att gälla,

dels att 10, 17, 20, 21 b, 23, 33 och 34 a §§ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §

Avgift erläggs av

a) mjölkproducent för mjölk, grädde och ost som han levererar till annan än mejeri eller företagare som handlar med mjölk eller mejeriprodukter,

b) mejeri för mjölk, grädde, ost och torrmjölk och kondenserad mjölk, som ej levereras till annat mejeri,

c) annan tillverkare än mejeri för försäld margarinost,

d) annan företagare som handlar med mjölk eller mejeriprodukter än mejeri för mjölk, grädde och ost som mjölkproducent levererat,

e) potatisproducent för potatis som han levererar till bränneri eller stärkelsefabrik,

f) importör av socker och sockertillverkare för försålt socker,

g) kläckeri för levererade hönkycklingar av tamhöns,

h) fläskproducent för tamsvin som han levererar till slakt,

i) äggproducent för värphöns som han innehar.

Den som odlar potatis på en sammanlagd åkerareal av minst 0,5 hektar erlägger avgift för potatisen i förhållande till den odlade arealen.

Avgift erläggs av

a) mjölkproducent för *sådan* mjölk, grädde och ost som han levererar till annan än mejeri eller företagare som handlar med mjölk eller mejeriprodukter,

b) *innehavare av* mejeri för mjölk, grädde, ost, torrmjölk och kondenserad mjölk, som *inte* levereras till annat mejeri,

d) annan som handlar med mjölk eller mejeriprodukter än *innehavare av* mejeri, för mjölk, grädde och ost som mjölkproducent *har* levererat,

e) *innehavare av bränneri eller stärkelsefabrik* för potatis som *har levererats till honom*,

g) *innehavare av* kläckeri för levererade hönkycklingar av tamhöns,

17 §

Avgift som avses i 14 § *erlägges* till tullverket eller, om regeringen förordnar det, till jordbruksnämnden.

Avgift som avses i 14 § *erläggs* till tullverket eller, om regeringen förordnar det, till jordbruksnämnden.

¹ Lagen omtryckt 1981: 637.

Nuvarande lydelse

Avgift som *erlägges* till tullverket debiteras och *uppbäres* av verket i den ordning som gäller för tull. Även i övrigt gäller i sådant fall i tillämpliga delar vad som är föreskrivet om tull.

Avgift som erlägges till jordbruksnämnden fastställs och uppbäres i den ordning regeringen eller, efter bemyndigande av regeringen, nämnden bestämmer.

Vara för vilken avgift *erlägges* till jordbruksnämnden får, om nämnden *ej* medger annat, *utlämnas* endast mot bevis om att avgiften erlagts.

Föreslagen lydelse

Avgift som *erläggs* till tullverket debiteras och *uppbärs* av verket i den ordning som gäller för tull. Även i övrigt gäller i sådant fall i tillämpliga delar vad som är föreskrivet om tull.

Vara för vilken avgift *erläggs* till jordbruksnämnden får, om nämnden *inte* medger annat, *lämnas ut* endast mot bevis om att avgiften *har* erlagts.

20 §

Avgift som avses i 18 § *fastställs och uppbäres* av jordbruksnämnden *eller den nämnden bemyndigar*.

Föreligger avgiftsskyldighet får, om jordbruksnämnden *ej* medger annat, utförelse ske endast om bevis att avgiften erlagts visas för tullmyndigheten.

Avgift som avses i 18 § *betalas till* jordbruksnämnden.

Föreligger avgiftsskyldighet får, om jordbruksnämnden *inte* medger annat, utförelse ske endast om bevis att avgiften *har* erlagts visas för tullmyndigheten.

Nämnden får som villkor för medgivande enligt andra stycket föreskriva att säkerhet skall ställas för avgiftsbeloppet.

21. b §

I fråga om utjämningsavgift för varor som tillverkas inom landet skall 11–13 §§ *denna lag tillämpas*. I den utsträckning regeringen förordnar *skall dock* riksskatteverket vara beskattningsmyndighet.

I fråga om avgifter enligt 21 a § för varor som importeras skall 15 och 17 §§ tillämpas.

I fråga om utjämningsavgift för varor som tillverkas inom landet *eller som importeras av den som är registrerad hos riksskatteverket som skattskyldig till särskild varuskatt*, skall i den utsträckning regeringen förordnar riksskatteverket vara beskattningsmyndighet.

I fråga om avgifter enligt 21 a § för varor som importeras skall 15 och 17 §§ tillämpas. *Regeringen får förordna att sådana avgifter skall betalas till riksskatteverket.*

23 §

Avgiftsskyldig skall *erlägga ränta på oguldet avgiftsbelopp avseende avgift som uppbäres av jordbruksnämnden efter en räntefot*

Regler om förfarandet vid uttag av avgifter som avses i denna lag finns i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

som för år motsvarar det av riksbanken fastställda vid varje tid gällande diskontot med tillägg av fyra procentenheter, dock minst tio kronor. Räntan skall beräknas från den dag avgiftsbeloppet enligt beslut av jordbruksnämnden senast bort betalas. Ränta utgår till och med den dag då betalning sker, dock längst till och med den dag då fordringen överlämnas till indrivning. Uppkommer öretal vid beräkning av ränta skall räntebeloppet jämnas till närmast högre hela krontal.

Jordbruksnämnden äger avstå från ränta, om dröjsmålet med betalningen är obetydligt eller särskilda skäl annars föranleder till det.

33 §

Om avgift som enligt 17 § skall inbetalas till jordbruksnämnden eller som avses i 18 § och om verksamhet som avses i 28, 29 eller 31 § gäller i den omfattning regeringen eller, efter bemyndigande av regeringen, jordbruksnämnden bestämmer i tillämpliga delar 8–12 §§ lagen om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning. Vad i nämnda lag sägs om beskattningsmyndighet gäller jordbruksnämnden, om skattskyldig den som är skyldig att erlägga avgift eller använda råvara och om skattepliktig vara avgiftsbelagd vara eller sådan vara som enligt 28, 29 eller 31 § avses med tillverkningen eller försäljningen.

Mot jordbruksnämndens beslut i fråga som avses i 8–12 §§ lagen om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning får talan ej föras.

34 a §

Den som till ledning vid fastställande av avgift uppsåtligen eller av grov oaktsamhet avger handling med oriktig uppgift och därigenom föranleder fara för att avgift undandras döms till böter eller fängelse i högst två år, om inte gärningen är belagd med straff i lagen (1960:418) om straff för varusmuggling.

För tillsyn av efterlevnaden av bestämmelserna i 28, 29 och 31 §§ gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs om skattekontroll i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter. Därvid skall vad i nämnda lag sägs om beskattningsmyndighet gälla jordbruksnämnden. Vad som sägs om skattskyldig skall gälla den som är skyldig att använda råvara och vad som sägs om skattepliktig vara skall gälla sådan vara som enligt 28, 29 eller 31 § denna lag avses med tillverkningen eller försäljningen.

Nuvarande lydelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att avge deklaration eller annan därmed jämförlig handling till ledning vid fastställande av avgift eller, såvitt gäller avgift enligt 7–10 §§ eller enligt 21 a § första stycket för varor som tillverkas inom landet, bryter mot 4 § lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning döms till böter.

I ringa fall döms inte till ansvar enligt första eller andra stycket.

Föreslagen lydelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att avge deklaration eller annan därmed jämförlig handling till ledning vid fastställande av avgift döms till böter.

Detsamma gäller om en avgiftsskyldig som skall betala avgift till jordbruksnämnden eller riksskatteverket eller om en tillverkare som är skyldig att använda en viss råvara uppsåtligen eller av grov oaktsamhet åsidosätter bokföringsskyldighet eller föreskriven skyldighet att föra och bevara räkenskaper och därigenom allvarligt försvårar jordbruksnämndens eller riksskatteverkets kontrollverksamhet.

I ringa fall döms inte till ansvar enligt första–tredje styckena.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

8 Förslag till

Lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)

Härigenom föreskrivs att 1 § skattebrottslagen (1971:69) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag gäller i fråga om skatt eller avgift enligt

1. lagen (1908:128) om bevilningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, förordningen (1927:321) om skatt vid utskiftning av aktiebolags tillgångar, kommunalskattelagen (1928:370), förordningen (1933:395) om ersättningskatt, lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt, lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift, lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, lagen (1958:295) om sjömansskatt, lagen (1982:1194) om hyreshusavgift, lagen (1983:219) om tillfällig vinstskatt,

2. lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, stämpelskattelagen (1964:308), lagen (1968:430) om mervärdeskatt, lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, vägtrafikskattelagen (1973:601), lagen (1973:1216) om särskild avgift för oljeprodukter och kol, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild avgift för elektrisk kraft från kärnkraftverk,

2. *lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster*, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, stämpelskattelagen (1964:308), lagen (1968:430) om mervärdeskatt, lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, vägtrafikskattelagen (1973:601), lagen (1973:1216) om särskild avgift för oljeprodukter och kol, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild avgift för elektrisk kraft från kärnkraftverk,

¹ Senaste lydelse 1983:1105.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

3. lagen (1981:691) om socialavgifter.

Lagen gäller även preliminär skatt, kvarstående skatt och tillkommande skatt som avses i uppbördslagen (1953:272).

Lagen tillämpas inte om skatten eller avgiften fastställts eller uppbärs i den ordning som gäller för tull och inte heller beträffande restavgift, skattetillegg eller liknande avgift.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984. Den äldre lydelsen av 1 § gäller fortfarande i fråga om skatt som belöper på tid före ikraftträdandet.

9 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m. m.

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m. m. skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Förmånsrätt enligt 11 § förmånsrättslagen (1970:979) följer med fordran på

1. skatt och avgift, som anges i 1 § första stycket uppbördslagen (1953:272), samt skatt enligt lagen (1908:128) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, lagen (1958:295) om sjömansskatt, kupongskattelagen (1970:624) och lagen (1983:219) om tillfällig vinstskatt,

2. skatt enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt,

3. skatt eller avgift enligt lagen (1928:376) om *särskild* skatt å *vissa* lotterivinster, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, stämpelskattelagen (1964:308), lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, lagen (1973:1216) om särskild avgift för oljeprodukter och kol, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild avgift för elektrisk kraft från kärnkraftverk,

3. skatt eller avgift enligt lagen (1928:376) om skatt *på* lotterivinster, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, stämpelskattelagen (1964:308), lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, lagen

(1973:1216) om särskild avgift för oljeprodukter och kol, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild avgift för elektrisk kraft från kärnkraftverk,

4. skatt enligt vägtrafikskattelagen (1973:601) samt lagen (1976:339) om saluvagnsskatt,

5. tull och särskild avgift enligt 39 § tullagen (1973:670) samt avgift enligt lagen (1968:361) om avgift vid införsel av vissa bakverk.

¹ Senaste lydelse 1983:1106.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

6. avgift enligt lagen (1967: 340) om prisreglering på jordbrukets område och lagen (1974: 226) om prisreglering på fiskets område.

7. avgift som uppbärs med tillämpning av lagen (1959: 552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen (1981: 691) om socialavgifter.

Förmånsrätten omfattar ej restavgift och liknande avgift som utgår vid försummelse att redovisa eller betala fordringen och ej heller skatte- eller avgiftstillägg och förseningsavgift.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

10 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1972: 266) om skatt på annonser och reklam

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1972: 266) om skatt på annonser och reklam¹

dels att 2, 8, 15, 17, 20, 22, 29 och 30 §§ skall upphöra att gälla,

dels att 11, 14, 16, 19, 21, 24, 26 och 32 §§ samt anvisningarna till 13 § skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 33 §, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Skattskyldighet inträder, när vederlag inflyter kontant eller på annat sätt kommer den skattskyldige till godo. Utgår ej vederlag, inträder skattskyldigheten vid offentliggörandet eller, i fråga om reklamtrycksak, vid trycksakens färdigställande.

Riksskatteverket kan efter ansökan besluta, att skattskyldighet skall inträda redan när fordran uppkommer.

Föreslagen lydelse

11 §

Skattskyldigheten inträder när

- 1. skattepliktig annons offentliggörs,*
- 2. skattepliktig reklamtrycksak levereras till köpare eller annars tas ut från rörelsen,*
- 3. skattepliktig reklam i annan form återges.*

Erhåller den skattskyldige betalning i förskott inträder dock skattskyldighet för betalningen när den sker.

14 §²

I fråga om företag, som bedriver postorderförsäljning, får skatten på företagets postorderkatalog nedsättas med 70 procent, om företagets försäljning av sådana varor som presenteras i katalogen normalt till mer än hälften sker i form av postorderförsäljning.

I fråga om företag, som bedriver postorderförsäljning, får skatten på företagets postorderkatalog nedsättas med 80 procent, om företagets försäljning av sådana varor som presenteras i katalogen normalt till mer än hälften sker i form av postorderförsäljning.

Sker högst hälften av försäljning enligt första stycket i form av postorderförsäljning, får nedsättningen beräknas på så stor del av skatten för katalogen som svarar mot postorderförsäljningens andel av förstnämnda försäljning. Nedsättning får dock ske endast om postorderförsäljningen utgör minst 10 procent av försäljningen eller uppgår till minst 5 miljoner kronor.

¹ Senaste lydelse av

2 § 1973: 992

8 § 1975: 117

29 § 1975: 117

30 § 1974: 416, se även 1974: 863

lagens rubrik 1975: 117.

² Senaste lydelse 1974: 416.

Nuvarande lydelse

Har företag, som bedriver post-orderförsäljning, erlagt skatt enligt 26 § vid införsel av företagets post-orderkatalog, får återbetalning ske med belopp som svarar mot skillnaden mellan det erlagda skattebeloppet och den skatt som enligt första eller andra stycket skulle ha utgått, om katalogen framställts inom landet.

Nedsättning av skatt enligt första eller andra stycket och återbetalning av skatt enligt tredje stycket prövas av riksskatteverket efter ansökan av postorderföretaget.

Föreslagen lydelse

Har företag, som bedriver post-orderförsäljning, erlagt skatt enligt 26 § vid införsel av företagets post-orderkatalog *med 10 procent av beskattningsvärdet*, får återbetalning ske med belopp som svarar mot skillnaden mellan det erlagda skattebeloppet och den skatt som enligt första eller andra stycket skulle ha utgått, om katalogen framställts inom landet.

(Se vidare anvisningarna.)

16 §³

I fråga om periodisk publikation, för vilken utgivaren äger rätt till återbetalning av skatt enligt 24 §, föreligger redovisningsskyldighet endast om det sammanlagda beskattningsvärdet av publikationens annonser för *helt kalenderår* överstiger 60 000 kronor. I annat fall föreligger redovisningsskyldighet om sammanlagda beskattningsvärdet för *helt kalenderår* överstiger 20 000 kronor.

(Se vidare anvisningarna.)

I fråga om periodisk publikation, för vilken utgivaren äger rätt till återbetalning av skatt enligt 24 §, föreligger redovisningsskyldighet endast om det sammanlagda beskattningsvärdet av publikationens annonser för *beskattningsår* överstiger 60 000 kronor. I annat fall föreligger redovisningsskyldighet om sammanlagda beskattningsvärdet för *beskattningsåret* överstiger 20 000 kronor. *Är ett beskattningsår längre eller kortare än tolv månader skall de angivna gränserna räknas upp eller ned i motsvarande mån.*

(Se vidare anvisningarna.)

19 §

Skattskyldig, som ej är undantagen från redovisningsskyldighet, skall anmäla sig för registrering hos riksskatteverket senast två veckor innan verksamhet som medför skattskyldighet börjar eller övertages. Anmälan göres på blankett enligt fastställt formulär. Andras förhållande som uppgivits i anmälningshandling skall riksskatteverket underrättas inom två veckor efter ändringen.

Skattskyldiga, som inte är undantagna från redovisningsskyldighet, skall vara registrerade hos riksskatteverket.

³ Senaste lydelse 1974:416.

Nuvarande lydelse

Om verkställd registrering utfärdar riksskatteverket särskilt bevis som sändes till den skattskyldige.

För att avgöra om skattskyldighet föreligger kan riksskatteverket infordra uppgift från näringsidkare som ej anmält sig för registrering.

Föreslagen lydelse

21 §

Skattskyldig, som ej är undantagen från redovisningsskyldighet, skall utan anmaning lämna deklARATION rörande det sammanlagda beskattningsvärdet för vilket skatt skall redovisas (den skattepliktiga omsättningen) för varje redovisningsperiod. Redovisningsperiod omfattar två månader. Redovisningsperioderna är januari och februari, mars och april, maj och juni, juli och augusti, september och oktober samt november och december.

När särskilda skäl föreligger, kan riksskatteverket besluta att redovisningsperiod tills vidare skall vara halvt eller helt kalenderår.

Redovisningsperiod omfattar två kalendermånader. Skattskyldig som, i förekommande fall efter sådan återbetalning eller befrielse som avses i 24 §, för närmast föregående beskattningsår har redovisat eller skulle ha redovisat reklamskatt med minst 300 000 kronor skall dock lämna deklARATION för varje kalendermånad.

24 §⁴

Till skattskyldig, som redovisat reklamskatt för annonser i självständig periodisk publikation, som har karaktär av dagspress, populärpress eller fackpress, återbetalar riksskatteverket så stor del av den erlagda skatten för ett kalenderår som svarar mot en skattepliktig omsättning om, såvitt gäller dagspress, högst 9 miljoner kronor för helt år och, såvitt gäller annan press, högst 6 miljoner kronor för helt år. Återbetalningen sker efter utgången av varje halvt kalenderår. För första halvåret av ett kalenderår får återbetalat belopp ej överstiga skatten på en omsättning om hälften av de nämnda beloppen.

Till skattskyldig, som redovisat reklamskatt för annonser i självständig periodisk publikation, som har karaktär av dagspress, populärpress eller fackpress, återbetalar riksskatteverket så stor del av den erlagda skatten för ett beskattningsår som svarar mot en skattepliktig omsättning om, såvitt gäller dagspress, högst 9 miljoner kronor för helt år och, såvitt gäller annan press, högst 6 miljoner kronor för helt år. Återbetalningen sker efter utgången av varje halvt beskattningsår. För första halvåret av ett beskattningsår får återbetalat belopp ej överstiga skatten på en omsättning om hälften av de nämnda beloppen. Är ett beskattningsår

⁴ Senaste lydelse 1977: 1050.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

längre eller kortare än tolv månader skall de angivna gränserna räknas upp eller ned i motsvarande mån.

Föreligger rätt till återbetalning enligt första stycket får riksskatteverket, om den skattepliktiga omsättningen kan förväntas med säkerhet icke överstiga det högsta belopp för helt år som anges i första stycket, medge befrielse från skyldighet att inbetala reklamskatt.

Om synnerliga skäl föreligger, kan riksskatteverket återbetala skatt tidigare än som anges i första stycket.

(Se vidare anvisningarna.)

26 §⁵

Införes till landet reklamtrycksak som är skattepliktig enligt 5 § eller annonsblad som utgivits utomlands skall reklamskatt erläggas till tullmyndighet. Tullagen (1973:670) gäller i fråga om skatten. Därjämte gäller 46 § lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning.

Reklamskatt vid införsel utgår med 10 procent av beskattningsvärdet. Som beskattningsvärde anses varans värde beräknat enligt 6 § tullförordningen (1973:979). Visas att detta värde innefattar kostnad som ej ingår i beskattningsvärde enligt 13 § andra stycket, skall beskattningsvärdet reduceras i motsvarande mån. Beskattningsvärdet för annonsblad beräknas efter samma grunder som gäller för reklamtrycksak.

Införes till landet reklamtrycksak som är skattepliktig enligt 5 § eller annonsblad som har utgivits utomlands skall reklamskatt erläggas till tullmyndigheten. Därvid gäller tulllagen (1973:670) och 9 kap. 4 § lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Reklamskatt vid införsel utgår med 10 procent av beskattningsvärdet eller, om nedsättning har medgetts enligt 14 §, med det lägre belopp som föranleds av nedsättningen. Som beskattningsvärde anses varans värde beräknat enligt 6 § tullförordningen (1973:979). Visas att detta värde innefattar kostnad som ej ingår i beskattningsvärde enligt 13 § andra stycket, skall beskattningsvärdet reduceras i motsvarande mån. Beskattningsvärdet för annonsblad beräknas efter samma grunder som gäller för reklamtrycksak.

32 §⁶

Talan mot beslut enligt 7 §, 11 § andra stycket, 21 § andra stycket, 22 § eller 24 § andra eller tredje stycket föres hos regeringen genom besvär.

Talan mot beslut i fråga om utdömande av vite enligt 20 § föres hos kammarrätten genom besvär.

Talan mot beslut enligt 7 § eller 24 § andra eller tredje stycket förs hos regeringen genom besvär.

⁵ Senaste lydelse 1974: 416, se även 1974: 863.

⁶ Senaste lydelse 1975: 117.

Nuvarande lydelse

Mot beslut av riksskatteverket enligt 10 § första stycket, 14 eller 15 § eller mot beslut om föreläggande av vite får talan ej föras.

Föreslagen lydelse

Beslut av riksskatteverket enligt 10 § första stycket eller 14 § får inte överklagas.

33 §

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Bestämmelserna i 3 kap. 5 § nämnda lag om kontroll hos annan än skattskyldig skall tillämpas på varje näringsidkare här i landet för vars räkning annons eller reklam i någon annan form än annons offentliggörs eller reklamtrycksak framställs.

Anvisningar
till 13 §

Med vederlag avses, när skattskyldighet inträder enligt 11 § första stycket, den likvid som erhålles kontant eller som i annan form kommer den skattskyldige till godo, och när skattskyldighet inträder enligt 11 § andra stycket, det avtalade priset, däri inräknat avtalade pristillägg enligt faktura eller annan handling.

Med vederlag avses det avtalade priset, däri inräknat avtalade pristillägg enligt faktura eller annan handling.

Från vederlag får ej avräknas s. k. villkorlig rabatt som utgår vid betalning i efterhand inom viss tid. Utställes växel eller annat skuldebrev för betalningen, utgöres beskattningsvärdet av belopp enligt sådan handling med tillägg av vederlag som därutöver kommit den skattskyldige till godo. Avdrag får ej göras för diskonto vid diskontering av sådant skuldebrev.

Utgår i fråga om reklamtrycksak gemensamt vederlag för prestationer som skall inräknas i beskattningsvärdet och för andra prestationer, bestämmes beskattningsvärdet efter uppdelning av vederlaget efter skälig grund. Motsvarande gäller när gemensamt vederlag utgår för skattepliktig annons eller skattepliktig reklam och annan prestation.

Skäligt värde enligt 13 § tredje stycket bestämmes enligt ortens pris enligt samma grunder som föreskrives för saluvärde i kommunalskattelagen (1928: 370).

Beskattningsvärdet av särtryck utgöres av den faktiska kostnaden för framställningen av särtrycket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.
2. De äldre bestämmelserna i 17, 21 och 22 §§ och medgivanden som

lämnats med stöd av dem gäller till dess motsvarande regler om redovisning av skatt i 2 kap. lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter träder i kraft enligt övergångsbestämmelserna till den lagen.

3. De äldre bestämmelserna i 29 § om att riksskatteverket skall meddela förhandsbesked gäller för ärenden, i vilka yttrande från reklamskattnämnden har avgetts före ikraftträdandet.

4. De nya bestämmelserna i 14 § första stycket tillämpas även på ansökan om nedsättning som kommit in till beskattningsmyndigheten före ikraftträdandet men som avser postorderkatalog för vilken skattskyldighet inträder efter ikraftträdandet.

11 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1972: 435) om överlastavgift

Häri genom föreskrivs i fråga om lagen (1972: 435) om överlastavgift dels att 9 § skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i lagen skall införas två nya paragrafer, 10 och 11 §§, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Bestämmelserna i 6, 8, 30–32 och 43 §§ vägtrafikskattelagen (1973: 601) äger motsvarande tillämpning på överlastavgift.

Denna lag gäller ej i fråga om fordon som

är registrerat i militära fordonsregistret,

brukas av försvarsmakten enligt skriftligt avtal med militär myndighet,

är taget i anspråk med nyttjanderätt enligt *allmänna förfogandelagen* (1954:279), *rekvisitionslagen* (1942:583), *beredskapsförfogandelagen* (1942:584) eller *civilförsvarslagen* (1960: 74).

Föreslagen lydelse

9 §¹

Bestämmelserna i 3 § *andra stycket och tredje stycket första meningen*, 6, 8, 26 a, 30, 32 och 43 §§ vägtrafikskattelagen (1973: 601) äger motsvarande tillämpning på överlastavgift. *Vad där sägs om beskattningsmyndighet gäller då länsstyrelsen. Allmänt ombud för överlastavgift är den som förordnats som ombud med stöd av 3 § fjärde stycket vägtrafikskattelagen.*

Denna lag gäller ej i fråga om fordon som

är registrerat i militära fordonsregistret,

brukas av försvarsmakten enligt skriftligt avtal med militär myndighet,

är taget i anspråk med nyttjanderätt enligt *förfogandelagen* (1978:262) eller *civilförsvarslagen* (1960: 74).

10 §

Bestämmelserna i 3 kap. 7–15 §§ samt 9 kap. 2 och 3 §§ lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter får tillämpas även för att inhämta upplysningar till ledning för beslut om överlastavgift. Beslut att upplysning skall inhämtas får fattas, utom av länsstyrelsen, av riksskatteverket efter samråd med länsstyrelsen. Vad i 3 kap. 9, 11, 13 och 15 §§ nämnda lag sägs om beskattningsmyndigheten skall i sådant fall i stället gälla riksskatteverket.

¹ Senaste lydelse 1975: 1413.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse**11 §*

Länsstyrelsens beslut enligt denna lag överklagas genom besvär hos kammarrätten. Allmänna ombudets besvärstid räknas från beslutets dag. För besvär gäller vidare 8 kap. 4, 6, 11 och 13 §§ lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter. Vid tillämpningen av 8 kap. 6 § är motpartens besvärstid dock två veckor.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

12 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1972: 820) om skatt på spel

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1972: 820) om skatt på spel¹ dels att 2, 8, 9, 12–15, 17, 18, 20 och 21 §§ skall upphöra att gälla, dels att 7, 11 och 22 §§ skall ha nedan angivna lydelse, dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 23 §, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Den som avser att bedriva spel som medför skattskyldighet skall anmäla sig för registrering hos riksskatteverket.

Anmälan göres senast den 15 i månaden närmast före den månad då spelet avses bli påbörjat.

Om verkställd registrering utfärdar riksskatteverket särskilt bevis som sändes till den skattskyldige.

Föreslagen lydelse

7 §

Den skattskyldige skall vara registrerad hos riksskatteverket.

11 §²

Redovisning för spelskatt sker löpande genom deklaration för bestämda redovisningsperioder.

Redovisningsperiod utgör i fråga om roulettspel kommande kalenderkvartal och i fråga om bingospel förflutet kalenderkvartal. Bedrivs verksamhet inom nöjespark, tivoli eller liknande anläggning säsongmässigt, kan riksskatteverket medge kortare redovisningsperiod än helt kalenderkvartal.

Redovisning skall lämnas för varje tillstånd för sig. Riksskatteverket kan dock medge, att gemensam redovisning får lämnas för flera tillstånd.

Redovisning för skatt på roulettspel lämnas för varje kalendermånad. Skatt på bingospel redovisas för redovisningsperioder om två kalendermånader.

Deklaration skall lämnas för varje spelplats. Riksskatteverket får medge att en gemensam deklaration lämnas för flera spelplatser.

22 §

Talan mot beslut i fråga som avses i 11 § andra eller tredje stycket eller 15 § föres hos regeringen genom besvär.

Talan mot beslut i fråga om utdömande av vite enligt 9 § föres hos kammarrätten genom besvär.

¹ Lagen omtryckt 1978: 761.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1975: 145.

² Senaste lydelse 1978: 761.

Nuvarande lydelse

Mot beslut av riksskatteverket enligt 5 § första stycket eller 7–8 §§ eller mot beslut om föreläggande av vite får talan ej föras.

Föreslagen lydelse

Beslut av riksskatteverket enligt 5 § första stycket eller 11 § andra stycket får inte överklagas.

23 §

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

13 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1973: 37) om avgift på vissa dryckesförpackningar

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar¹

dels att 8 och 12 §§ skall upphöra att gälla,

dels att 2, 7, 9 och 13 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Riksskatteverket är avgiftsmyndighet utom i fall där avgift skall erläggas vid förtullningen.

Införes avgiftspliktig förpackning till landet skall avgift erläggas till tullmyndighet. Tullagen (1973: 670) gäller i fråga om avgiften.

Avgiftsskyldig enligt 3 § skall anmäla sig för registrering hos riksskatteverket senast två veckor innan verksamhet som medför avgiftsskyldighet börjar eller övertages. Anmälan göres på blankett enligt fastställt formulär. Ändras förhållande som uppgivits i anmälningshandling skall riksskatteverket underrättas inom två veckor efter ändringen.

Om verkställd registrering utfärdar riksskatteverket bevis som sändes till den avgiftsskyldige.

Uppkommer förlust på fordran, som avser förpackningar för vilka avgift redovisats, eller har sådana förpackningar återtagits i samband med återgång av köp, får avdrag göras för det antal förpackningar

Föreslagen lydelse

2 §

Regler om förfarandet vid uttag av avgifter enligt denna lag finns i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Införes avgiftspliktiga förpackningar till landet i annat fall än som avses i 4 § skall avgift betalas till tullmyndigheten. Därvid gäller tulllagen (1973: 670) och 9 kap. 4 § lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

7 §

Den som är avgiftsskyldig enligt 3 § skall vara registrerad hos riksskatteverket.

9 §²

I deklaration får avdrag göras för avgift på förpackningar som

1. har sålts med förlust för den avgiftsskyldige, i den mån förlusten hänförs till bristande betalning från köparen.

¹ Lagen omtryckt 1975: 144.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1975: 144.

² Senaste lydelse 1978: 125.

Nuvarande lydelse

som svarar mot den avgift som belöper på den uppkomna förlusten eller de återtagna förpackningarna. Har avdrag gjorts för förlust på fordran och inflyter därefter betalning, skall redovisning åter lämnas för det antal förpackningar som svarar mot det betalda beloppet.

Föreslagen lydelse

2. återtagits i samband med återgång av köp.

Avdrag enligt första stycket 1 får göras med belopp som svarar mot så stor del av avgiften som förlusten visas utgöra av förpackningarnas försäljningspris. Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning, skall redovisning åter lämnas för avgiften på det antal förpackningar som betalningen avser.

13 §

Talan mot beslut enligt 8 eller 11 § föres hos regeringen genom besvär.

Talan mot beslut enligt 11 § förs hos regeringen genom besvär.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

14 Förslag till

Lag om ändring i vägtrafikskattelagen (1973: 601)

Härigenom föreskrivs i fråga om vägtrafikskattelagen (1973: 601)¹

dels att 4 a § skall upphöra att gälla,

dels att 3, 24, 26–28, 30 och 31 §§ skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i lagen skall införas tre nya paragrafer, 26 a, 30 a och 30 b §§, samt närmast före 24, 26 a, 27, 28, 30 a, 30 b och 31 §§ nya rubriker av nedan angivna lydelse,

dels att rubriken närmast före 22 § skall lyda "Skattebeslut m. m." och att närmast före 29 § skall införas rubriken "Betaltning".

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

3 §

Beskattningsmyndighet är länsstyrelsen i det län, där fordonets ägare har sin adress enligt bilregistret eller, om fordonet ej är registrerat, i det län där fordonets ägare har sitt hemvist. Saknar ägaren hemvist inom landet, är länsstyrelsen i Stockholms län beskattningsmyndighet.

Beskattningsmyndigheten får anlita sakkunnig i enlighet med reglerna i 1 kap. 6 § lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

I varje län skall finnas allmänt ombud som för det allmännas talan i mål och ärenden enligt denna lag.

Hos beskattningsmyndigheten skall det finnas ett allmänt ombud som för det allmännas talan hos förvaltningsdomstol i mål och ärenden enligt denna lag. Ombudet skall också yttra sig i mål och ärenden hos riksskatteverket om förhandsbesked.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer förordnar allmänt ombud och ställföreträdare för denne.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer förordnar det allmänna ombudet och ersättare för denne.

Efterbeskattning

24 §

Beskattningsmyndigheten skall genom beslut om efterbeskattning fastställa tillkommande vägtrafikskatt om skatt undandragits genom att

1. fordon brukats i strid mot vad som är föreskrivet om registrering och avställning av fordon,

2. föreskriven anmälan till registreringsmyndigheten ej gjorts,

3. i anmälan eller ansökan till registreringsmyndigheten lämnats oriktig uppgift,

4. fordonet ej undergått föreskriven registreringsbesiktning efter ändring som avses i 13 eller 19 §.

¹ Lagen omtryckt 1979: 280.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 869.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

Tillkommande skatt fastställs genom beslut om efterbeskattning även när vägtrafikskatt har undandragits genom att oriktig uppgift har lämnats i mål om skatt.

Vid efterbeskattning enligt första eller andra stycket äger 23 § tredje stycket motsvarande tillämpning.

Beslut om efterbeskattning meddelas även om skatt fastställts enligt 23 § eller tid som sägs i 23 § andra stycket löpt ut *men får ej meddelas senare än fem år från utgången av det skatteår skatten avser. Om sådant beslut gäller i övrigt 21 § första stycket andra punkten samt andra och tredje styckena lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning.*

Beslut om efterbeskattning meddelas även om skatt fastställts enligt 23 § eller tid som sägs i 23 § andra stycket löpt ut. *Efterbeskattning får ej ske om inte beskattningsmyndigheten meddelar beslut om detta senast under sjätte året efter utgången av det skatteår skatten avser. Efterbeskattning på grund av oriktig uppgift i mål om skatt får dock ske inom ett år efter utgången av den månad då avgörande i målet har vunnit laga kraft. Vid efterbeskattning enligt denna lag gäller i övrigt 4 kap. 11 och 12 §§ lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.*

26 §

Efterbeskattning *skall ej ske om det skattebelopp som tillkommer är att anse som ringa eller det med hänsyn till omständigheterna framstår som uppenbart oskäligt att efterbeskattning sker.*

Efterbeskattning *får inte ske om det skattebelopp som efterbeskattningen avser är att anse som ringa eller om det med hänsyn till omständigheterna framstår som uppenbart oskäligt att efterbeskattning sker. Avser prövningen flera skatteperioder för samma skatteår skall frågan om skattebeloppet är att anse som ringa bedömas med hänsyn till det sammanlagda beloppet för perioderna.*

Rättelse

26 a §

Finner beskattningsmyndigheten att ett skattebeslut eller ett beslut om efterbeskattning har blivit oriktigt på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende skall myndigheten besluta om rättelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Skattetillägg

27 §

Vid efterbeskattning påför beskattningsmyndigheten den skattskyldige skattetillägg med tjugo procent av det skattebelopp som tillkommer.

Har skattskyldig i mål om skatt skriftligen lämnat uppgift som befinnes oriktig, påförs honom skattetillägg med tjugo procent av den skatt som ej skulle ha påförts, om den oriktiga uppgiften godtagits. Skattetillägg utgår dock ej, om uppgiften ej prövats med hänsyn till att besvären kommit in för sent.

I fråga om skattetillägg skall 37 d och 37 f §§, 37 g § andra stycket samt 37 h § lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning tillämpas. Uppgår skattetillägg eller sammanlagda beloppet av flera samtidigt till fastställelse föreliggande skattetillägg ej till 50 kronor, påförs ej tillägg.

I fråga om skattetillägg skall 7 kap. 4 §, 6 §, 7 § andra stycket och 8 § lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter tillämpas. Uppgår skattetillägg eller det sammanlagda beloppet av flera samtidigt till fastställelse föreliggande skattetillägg inte till 50 kronor, påförs inte tillägg.

Fråga om skattetillägg prövas av beskattningsmyndigheten. Fråga om skattetillägg på grund av oriktig uppgift i mål om skatt prövas dock av kammarrätten på talan av allmänt ombud. Sådan talan får föras, om den oriktiga uppgiften ej har godtagits efter prövning i sak eller ej prövats i målet, och skall väckas inom ett år från utgången av den månad då dom eller slutligt beslut i målet vunnit laga kraft.

Förseningsavgift

28 §

Har vederbörlig uppgift för skatteperiod om körsträcka för kilometer-skattepliktigt fordon inte kommit in inom föreskriven tid skall erinran om uppgiftsskyldigheten och om förseningsavgift sändas till den som ägde fordonet vid utgången av skatteperioden, om ej annat följer av andra stycket.

Har i fall som avses i första stycket ägaren underlåtit att inom föreskriven tid lämna uppgift för skatteperiod om fordonets körsträcka för minst en av de tre närmast föregående skatteperioderna påför beskattningsmyndigheten ägaren förseningsavgift. Detsamma gäller om ägaren har anmanats att lämna uppgift om körsträcka men ej efterkommit anmaningen inom tid som har föreskrivits i denna.

Förseningsavgift enligt andra stycket utgår med 100 kronor. Avgiften bestäms dock till 200 kronor om förseningsavgift har påförts för minst en av de tre närmast föregående skatteperioderna eller om förseningen avser uppgift som ägaren har anmanats att lämna.

Fråga om förseningsavgift prövas av beskattningsmyndigheten. I fråga om förseningsavgift skall 37 f § första och tredje styckena samt 37 h § lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning tillämpas. Utöver vad som fö-

Fråga om förseningsavgift prövas av beskattningsmyndigheten. I fråga om förseningsavgift skall 7 kap. 6 § första och tredje styckena samt 7 kap. 8 § lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter tillämpas. Därutöver gäller att förse-

Nuvarande lydelse

reskrivs i nämnda 37 f § första stycket gäller att förseningsavgifter avseende samma fordonssägare för en och samma skatteperiod får nedsättas till 500 kronor eller, i fall som avses i tredje stycket andra meningen, 1 000 kronor.

Föreslagen lydelse

ningsavgifter avseende samma fordonssägare för en och samma skatteperiod får nedsättas till 500 kronor eller, i fall som avses i tredje stycket andra meningen, 1 000 kronor.

30 §²

I den mån ej annat följer av denna lag äger 4, 9, 12–15 och 22 §§ lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning motsvarande tillämpning i fråga om förfarandet enligt denna lag. Vad bestämmelserna innehåller om deklaration gäller i stället uppgift, som skall lämnas enligt särskilda föreskrifter och ligga till grund för påföring eller fastställelse av skatt.

Vad i uppbördslagen (1953:272) stadgas om indrivning, avkortning och avskrivning av skatt skall i tillämpliga delar gälla fordonsskatt, kilometerskatt, skattetillägg och förseningsavgift. Vid återbetalning av skatt skall avräknas endast sådan till betalning förfallen fordonsskatt eller kilometerskatt som ej erlagts, restavgift som belöper på sådan skatt samt sådan avgift enligt bilregisterkungörelsen (1972:599) som uppbäres i samband med uppbörd av vägtrafikskatt. I fråga om avräkning av avgifter som nu har sagts äger 23 och 31 §§ motsvarande tillämpning.

Införelse enligt 15 kap. utsköningsbalken får äga rum vid indrivning av fordonsskatt, kilometerskatt, restavgift, skattetillägg och förseningsavgift.

Skattekontroll*30 a §*

Bestämmelserna i 2 kap. 11 §, 3 kap. 2–5 §§, 6 § första stycket och 7–15 §§ samt 9 kap. 2 och 3 §§ lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller vid kontroll av vägtrafikskatt. Vad som sägs om deklaration gäller i stället uppgifter som skall lämnas enligt särskilda föreskrifter och ligga till grund för påföring eller fastställelse av skatt.

Skatterevision får företas, förutom av beskattningsmyndigheten, av riksskatteverket. Vad i 3 kap. 9, 11, 13 och 15 §§ sägs om beskatt-

² Senaste lydelse 1982:994.

Nuvarande lydelse

Mot beslut som avses i 23–27 §§, 28 § andra eller tredje stycket eller 40 § eller som avser rättelse eller utdömande av vite får skattskyldig och allmänt ombud föra talan genom besvär hos kammarrätt.

Mot beslut enligt 16 § andra stycket andra meningen eller 21 § fjärde stycket tredje meningen får skattskyldig föra talan genom besvär hos regeringen.

Bestämmelserna i 40 och 45 §§ lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning gäller i tillämpliga delar besvär i fråga som avses i första stycket.

Allmänt ombud får föra talan till skattskyldigs förmån.

Föreslagen lydelse

ningsmyndighet skall därvid gälla riksskatteverket. Beslut om sådan revision fattas av riksskatteverket efter samråd med beskattningsmyndigheten.

*Förhandsbesked**30 b §*

Bestämmelserna om förhandsbesked i 6 kap. lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller även för vägtrafikskatt. Vad där sägs om beskattningsmyndighet gäller riksskatteverket, och vad som sägs om allmänt ombud gäller allmänt ombud enligt 3 §.

*Besvär**31 §*

Mot beslut som avses i 23–27 §§, 28 § andra eller tredje stycket eller 40 § eller som avser rättelse får skattskyldig och allmänt ombud föra talan genom besvär hos kammarrätt. Allmänna ombudets besvärstid räknas från beslutets dag.

Bestämmelserna i 8 kap. 2, 3, 4, 6, 11 och 13 §§ lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller även för vägtrafikskatt. Vad där sägs om allmänt ombud gäller då allmänt ombud enligt 3 §. Vid tillämpningen av 8 kap. 6 § är motpartens besvärstid dock två veckor.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

15 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1974: 226) om prisreglering på fiskets område

Häri genom föreskrivs i fråga om lagen (1974: 226) om prisreglering på fiskets område¹

dels att 9, 15, 16 och 20 §§ samt rubriken närmast före 19 § skall upphöra att gälla,

dels att 8, 11, 13, 19, 21 och 23 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Prisregleringsavgift för svenskfångad fisk skall erläggas i den ordning statens jordbruksnämnd bestämmer. Jordbruksnämnden får föreskriva att avgift skall uppbäras av kommunal fiskhamnsförvaltning eller annan organisation. Avgift som uppbäres av annan än jordbruksnämnden skall redovisas till denna.

Prisregleringsavgiften skall betalas av köparen. Säljaren skall dock betala avgift för

1. fisk av egen fångst som han säljer i fast fiskbutik för förbrukning i köparens hushåll,

2. fisk som förs iland av den som förutom fiske bedriver handel med inköpt fisk,

3. fisk av egen fångst som han för iland i Sverige och därefter exporterar,

4. fisk av egen fångst som han själv bereder och säljer.

För fisk som säljs vid fiskauktion skall den som bedriver auktionen betala avgiften.

11 §²

Prisregleringsavgift för importfisk skall, om ej annat följer av andra stycket, erläggas till tullverket i den ordning som gäller för tull. Även i övrigt gäller i sådant fall i tillämpliga delar vad som är föreskrivet om tull. Avgiftsmedlen skall inlevereras till statens jordbruksnämnd i den ordning regeringen bestämmer.

Jordbruksnämnden får efter samråd med generaltullstyrelsen föreskriva att avgift i stället skall uppbäras av kommunal fiskhamns-

Prisregleringsavgift för importfisk skall, om inte jordbruksnämnden efter samråd med generaltullstyrelsen föreskriver annat, erläggas till tullverket i den ordning som gäller för tull. Även i övrigt gäller i sådant fall i tillämpliga delar vad som är föreskrivet om tull. Avgiftsmedlen skall inlevereras till statens jordbruksnämnd i den ordning regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse av

9 § 1980: 406

15 § 1980: 406

20 § 1980: 406.

² Senaste lydelse 1974: 866.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

förvaltning eller annan organisation. Avgift som uppbäres av annan än jordbruksnämnden skall redovisas till denna.

13 §³

För sådana varor som anges i bilagan till denna lag och som förs ut ur landet skall erläggas utförelseavgift. Avgiften uppbärs av statens jordbruksnämnd eller den jordbruksnämnden bemyndigad.

För sådana varor som anges i bilagan till denna lag och som förs ut ur landet skall erläggas utförelseavgift. Avgiften uppbärs av statens jordbruksnämnd.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från denna avgiftsskyldighet.

Föreligger avgiftsskyldighet får, om jordbruksnämnden inte medger annat, utförelse ske endast om bevis att avgiften har erlagts företes för tullmyndigheten.

Nämnden får som villkor för medgivande enligt tredje stycket föreskriva att säkerhet skall ställas för avgiftsbeloppet.

19 §⁴

I fråga om annan avgift som avses i denna lag än sådan som erlägges till tullverket gäller i den omfattning statens jordbruksnämnd bestämmer i tillämpliga delar 8–12 §§ lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning. Vad som i nämnda lag sägs om beskattningsmyndighet gäller jordbruksnämnden, om skattskyldig den som är skyldig att erlägga avgift och om skattepliktig vara avgiftsbelagd vara.

I fråga om annan avgift som avses i denna lag än sådan som erläggs till tullverket gäller lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

21 §⁵

Den som till ledning vid fastställande av avgift uppsåtligen eller av grov oaktsamhet avger handling med oriktig uppgift och därigenom föranleder fara för att avgift undan drages döms till böter eller fängelse i högst två år, om ej gärningen är belagd med straff i lagen (1960:418) om straff för varusmuggling.

Den som till ledning vid fastställande av avgift uppsåtligen eller av grov oaktsamhet avger handling med oriktig uppgift och därigenom föranleder fara för att avgift undan dras, döms till böter eller fängelse i högst två år, om inte gärningen är belagd med straff i lagen (1960:418) om straff för varusmuggling.

³ Med nuvarande lydelse avses den i prop. 1983:84: 61 föreslagna lydelsen.

⁴ Senaste lydelse 1980: 406.

⁵ Senaste lydelse 1980: 406.

Nuvarande lydelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att avge deklaration eller annan därmed jämförlig handling till ledning vid fastställande av avgift eller, såvitt gäller avgift enligt 7 §, bryter mot 4 § lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning dömes till böter.

I ringa fall dömes ej till ansvar enligt första eller andra stycket.

Föreslagen lydelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att avge deklaration eller annan därmed jämförlig handling till ledning vid fastställande av avgift döms till böter.

Detsamma gäller om den som skall erlägga avgift enligt denna lag till annan än tullmyndighet uppsåtligen eller av grov oaktsamhet åsidosätter bokföringsskyldighet eller föreskriven skyldighet att föra och bevara räkenskaper och därigenom allvarligt försvårar jordbruksnämndens kontrollverksamhet.

I ringa fall döms inte till ansvar enligt första – tredje styckena.

23 §⁶

Beslut, som statens jordbruksnämnd i särskilt fall meddelat enligt denna lag eller med stöd av regeringens förordnande enligt lagen, i fråga om annat än en import- eller exportlicens, får överklagas hos kammarrätten genom besvär.

Andra beslut, som jordbruksnämnden meddelat enligt lagen eller med stöd av regeringens förordnande enligt lagen, får överklagas hos regeringen genom besvär.

Jordbruksnämndens beslut i frågor som avses i 8–12 §§ lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

⁶ Med nuvarande lydelse avses den i prop. 1983/84: 61 föreslagna lydelsen.

16 Förslag till**Lag om ändring i bilskrotningslagen (1975: 343)**

Härigenom föreskrivs att 11 § bilskrotningslagen (1975: 343) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Bestämmelserna i lagen (1978: 69) om försäljningsskatt på motorfordon med undantag av 8, 13 och 15 §§ äger motsvarande tillämpning i fråga om skrotningsavgift.

*Förelagen lydelse*11 §¹

Bestämmelserna i lagen (1978: 69) om försäljningsskatt på motorfordon med undantag av 8, 13 och 15 §§ äger motsvarande tillämpning i fråga om skrotningsavgift. *Vidare finns bestämmelser för skrotningsavgift i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

¹ Senaste lydelse 1978: 71.

17 Förslag till**Lag om ändring i bevissäkringslagen (1975: 1027) för skatte- och avgiftsprocessen**

Härigenom föreskrivs att 1 § bevissäkringslagen (1975: 1027) för skatte- och avgiftsprocessen skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 §

Denna lag är tillämplig vid revision eller annan granskning för fastställande av skatt, tull eller avgift enligt lagen (1908: 128 s. 1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, uppbördslagen (1953: 272), taxeringslagen (1956: 623), lagen (1958: 295) om sjömansskatt, *lagen (1959: 92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning*, lagen (1959: 552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m., stämpelskattelagen (1964: 308), *lagen (1967: 340) om prisreglering på jordbrukets område*, lagen (1968: 430) om mervärdeskatt, kupongskattelagen (1970: 624), vägtrafikskattelagen (1973: 601), förordningen (1973: 602) om särskild vägtrafikskatt, tullagen (1973: 670), *lagen (1974: 226) om prisreglering på fiskets område*.

Denna lag är tillämplig vid revision eller annan granskning för fastställande av skatt, tull eller avgift enligt lagen (1908: 128 s. 1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, uppbördslagen (1953: 272), taxeringslagen (1956: 623), lagen (1958: 295) om sjömansskatt, lagen (1959: 552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m., stämpelskattelagen (1964: 308), lagen (1968: 430) om mervärdeskatt, kupongskattelagen (1970: 624), vägtrafikskattelagen (1973: 601), förordningen (1973: 602) om särskild vägtrafikskatt, tullagen (1973: 670) *och lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter*.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

Säkringsåtgärder som har vidtagits med stöd av äldre bestämmelser skall efter den nya lagens ikraftträdande anses vidtagna med stöd av denna.

18 Förslag till

Lag om ändring i utsädeslagen (1976: 298)

Härigenom föreskrivs i fråga om utsädeslagen (1976: 298)¹

dels att 6 § skall ha nedan angivna lydelse.

dels att i 7 § orden "centrala frökontrollanstalten" skall utbytas mot "utsädeskontrollen".

Nuvarande lydelse

Om växtförädlingsavgift gäller i tillämpliga delar lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning utom såvitt avser 37 a–37 j §§. Beskattningsmyndighet är statens centrala frökontrollanstalt. Annan som utför statsplombering av utsäde skall debitera och uppbära avgiften för centrala frökontrollanstaltens räkning. Vite förelägges och utdömes av lantbruksstyrelsen. Till allmänt ombud utses tjänsteman hos lantbruksstyrelsen.

Varje plomberingstillfälle utgör sådan beskattningsperiod som avses i lagen om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning. Vid tillämpningen av 19 § nämnda lag har verkställd debitering samma verkan som där angivet preliminärt beslut. Avgiften skall i sådant fall erläggas inom den tid som bestäms av den som utför statsplombering.

*Föreslagen lydelse*6 §²

Om växtförädlingsavgift gäller 1 kap., 3 kap. 7–15 §§ samt 4, 5, 8 och 9 kap. lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter. Beskattningsmyndighet är statens utsädeskontroll. Vad som sägs om beskattningsmyndighet i 3 kap. och 9 kap. 3 § nämnda lag skall dock gälla lantbruksstyrelsen. Om annan än statens utsädeskontroll utför statsplombering av utsäde, skall denne debitera och uppbära avgiften för utsädeskontrollens räkning. Till allmänt ombud utses tjänsteman hos lantbruksstyrelsen.

Avgiftsskyldighet inträder vid varje plomberingstillfälle. Verkställd debitering har samma verkan som ett beslut enligt 4 kap. 3 § lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter. Avgiften skall i sådant fall betalas inom den tid som bestäms av den som utför statsplombering.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1979: 298.

² Senaste lydelse 1978: 203.

19 Förslag till**Lag om ändring i lagen (1977: 306) om dryckesskatt**

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1977: 306) om dryckesskatt¹
dels att 3, 7, 12 och 14 §§ skall upphöra att gälla,
dels att 6, 8, 13 och 15 §§ skall ha nedan angivna lydelse,
dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 16 §, av nedan angivna
 lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

6 §

Den som inom landet yrkesmässigt bedriver verksamhet som medför skattskyldighet enligt 4 § första stycket skall *anmäla sig för registrering* hos riksskatteverket *senast två veckor innan verksamheten påbörjas eller övertages. Ändras förhållande som uppgivits i anmälan skall riksskatteverket underrättas inom två veckor efter ändringen.*

Om verkställd registrering utfärdar riksskatteverket bevis som sändes till den skattskyldige.

För att avgöra om skattskyldighet föreligger kan riksskatteverket infordra uppgift från näringsidkare som ej har anmält sig för registrering.

Den som inom landet yrkesmässigt bedriver verksamhet som medför skattskyldighet enligt 4 § första stycket skall *vara registrerad* hos riksskatteverket.

8 §

Den som *ämnar* yrkesmässigt till landet *införa* skattepliktig malt- eller läskedryck för försäljning till återförsäljare kan *efter ansökan* registreras hos riksskatteverket. *Ändras förhållande som har uppgivits i ansökningshandling äger 6 och 7 §§ motsvarande tillämpning.*

Om verkställd registrering utfärdar riksskatteverket bevis som sändes till den skattskyldige.

Den som yrkesmässigt *för in* skattepliktig malt- eller läskedryck till landet för försäljning till återförsäljare, kan *om verksamheten är av större omfattning eller annars om det finns särskilda skäl* registreras hos riksskatteverket.

13 §²

I deklaration för skatt på malt- och läskedrycker får särskilt för varje varuslag avdrag göras för *myckenhet*, som

I deklaration för skatt på malt- och läskedrycker får särskilt för varje varuslag avdrag göras för *skatt på drycker*, som

¹ Senaste lydelse av 12 § 1983: 533.

² Senaste lydelse 1978: 126.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

1. har utförts ur landet eller har förts till svensk frihamn för annat ändamål än att förbrukas där eller har lagts upp på tullager som inrättats för förvaring av proviant eller, såvitt avser starköl, har levererats för försäljning i exportbutik,
2. har försålts till den som enligt 7 § tullförordningen (1973:979) åtnjuter tullfrihet vid införsel av varor,
3. har förvärvats för återförsäljning och för vilken skattskyldighet tidigare inträtt,
4. har tagits i anspråk för provning,
5. har återtagits i samband med återgång av köp,
6. har försålts med förlust för den skattskyldige, i den mån förlusten hänför sig till bristande betalning från köpare.

Avdrag enligt första stycket 6 får göras med belopp som svarar mot så stor del av skatten som förlusten visas utgöra av varans försäljningspris. Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning, skall redovisning åter lämnas för skatten på de drycker betalningen avser.

I deklaration för skatt på spritdrycker och vin får avdrag göras för skatt på drycker som har återtagits i samband med återgång av köp.

15 §

Införes skattepliktig dryck till landet av annan än den som har blivit registrerad som importör enligt 8 § skall dryckesskatt erläggas till tullmyndighet. Tullagen (1973:670) gäller i fråga om skatten. Därjämte gäller 46 § lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning.

Införs skattepliktig dryck till landet av annan än den som har registrerats som importör enligt 8 §, skall dryckesskatt erläggas till tullmyndigheten. Därvid gäller tullagen (1973:670) och 9 kap. 4 § lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Skatt utgår inte vid införsel av spritdrycker och vin av partihandelsbolaget eller för bolagets räkning eller vid införsel av skattepliktiga drycker i den ordning som avses i 18 § lagen (1977:293) om handel med drycker.

16 §

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

20 Förslag till**Lag om ändring i lagen (1978: 69) om försäljningsskatt på motorfordon**

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1978: 69) om försäljningsskatt på motorfordon

dels att 10 § skall upphöra att gälla,

dels att 3, 9 och 16 §§ skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 19 §, av nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

3 §

Riksskatteverket är beskattningsmyndighet om ej annat följer av andra stycket. Lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning skall därvid tillämpas.

Då skattepliktigt motorfordon införes till landet av annan än den som har registrerats som importör enligt 6 § andra stycket erlägges skatt till tullmyndighet. Därvid gäller tullagen (1973: 670) och 46 § lagen om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning.

Införs skattepliktigt motorfordon till landet av annan än den som har registrerats som importör enligt 6 § andra stycket skall skatt erläggas till tullmyndigheten. Därvid gäller tullagen (1973: 670) och 9 kap. 4 § lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

*Deklarationskyldighet m. m.**Avdrag m. m.*

9 §

Registrerad skattskyldig skall lämna deklaration till riksskatteverket för varje kalendermånad (redovisningsperiod). I deklarationen skall redovisas skatt för de fordon för vilka skattskyldighet har inträtt under perioden.

I deklaration får skattskyldig göra avdrag för skatt på motorfordon

1. som har förts in i förteckning enligt 2 § exportvagnskungörelsen (1964: 39) eller som, enligt bevis av tullmyndighet, av den skattskyldige eller för dennes räkning har förts ur landet eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att brukas där och som icke har varit registrerat eller har varit registrerat endast i förening med avställning.

2. som den skattskyldige har återtagit i samband med återgång av köp och som icke har varit registrerat eller har varit registrerat endast i förening med avställning.

3. för vilket försäljningsskatt visas ha påförts tidigare, i annat fall än som avses i 2 eller

4. vars försäljning har förorsakat den skattskyldige förlust på grund av bristande betalning från köpare som är yrkesmässig återförsäljare av motorfordon.

Nuvarande lydelse

Avdrag som avses i *andra* stycket 4 får göras med belopp som svarar mot så stor del av skatten som förlusten visas utgöra av fordonets försäljningspris.

Föreslagen lydelse

Avdrag som avses i *första* stycket 4 får göras med belopp som svarar mot så stor del av skatten som förlusten visas utgöra av fordonets försäljningspris. *Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning, skall redovisning åter lämnas för skatten på de motorfordon som betalningen avser.*

16 §¹

I fall som avses i 3 § *andra* stycket utgår inte skatt om fordonet förtullas under omständighet som för tullpliktig vara medför tullfrihet eller tullnedsättning med stöd av 7, 11 eller 12 § eller, om annat inte följer av *andra* stycket, 13 § 1 tullförordningen (1973:979).

I fall som avses i 3 § utgår inte skatt om fordonet förtullas under omständighet som för tullpliktig vara medför tullfrihet eller tullnedsättning med stöd av 7, 11 eller 12 § eller, om annat inte följer av *andra* stycket, 13 § 1 tullförordningen (1973:979).

Befrielse från skatt enligt första stycket jämfört med 13 § 1 tullförordningen medges inte för

1. fordon, för vilket rätt till avdrag föreligger enligt 9 § *andra* stycket 1, om fordonet förtullas för någon annan än den avdragsberättigade,
2. fordon, för vilket återbetalning av eller befrielse från skatt har medgivits enligt 12 §.

Har skattefrihet enligt första stycket medgivits men har förutsättningarna för tullfrihet eller tullnedsättning upphört, ankommer det på tullmyndigheten att ta ut den på fordonet belöpande skatten.

19 §

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

¹ Senaste lydelse 1981:255.

21 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1978: 144) om skatt på vissa resor

Häri genom föreskrivs i fråga om lagen (1978: 144) om skatt på vissa resor

dels att 4 och 10 §§ skall upphöra att gälla,

dels att 3, 6, 7, 9, 11 och 13 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Flygning med flygplan, vars högsta tillåtna startvikt uppgår till högst 5700 kilogram *eller* som är godkänt för befordran av högst tio passagerare, anses ej som charterflygning.

Den som avser att utföra charterflygning skall anmäla sig för registrering hos riksskatteverket.

För att avgöra om skattskyldighet föreligger kan riksskatteverket infordra uppgift från den som utför flygning och som ej har anmält sig för registrering.

Underlåter skattskyldig att utse representant enligt 5 § *eller* underlåter någon att göra anmälan *eller* lämna uppgift enligt 6 §, kan riksskatteverket förelägga honom att vid vite fullgöra sin skyldighet. *Försuttet* vite utdöms av länskattevärd i Stockholms län.

Föreslagen lydelse

3 §

Flygning med flygplan, vars högsta tillåtna startvikt uppgår till högst 5700 kilogram *och* som är godkänt för befordran av högst tio passagerare, anses ej som charterflygning.

6 §

Den skattskyldige skall vara registrerad hos riksskatteverket.

7 §

Underlåter *den* skattskyldige att utse representant enligt 5 § kan riksskatteverket förelägga honom att vid vite fullgöra sin skyldighet. *Fråga om utdömmande av vite prövas av länsrätten i Stockholms län.*

9 §¹

Reseskatt utgår med 150 kronor per passagerare.

Reseskatt utgår *ej* för passagerare som inte fyllt 12 år. Reseskatt utgår *ej* heller för passagerare som deltar i charterflygning som avses i 2 § 1, 2, 4 eller 5 utan egen kostnad i egenskap av anställd hos den som utför *flygningen* eller anordnar eller förmedlar resa i vilken *flygningen* ingår.

Reseskatt utgår *inte* för passagerare som inte fyllt 12 år. Reseskatt utgår *inte* heller för passagerare som deltar i charterflygning som avses i 2 § *första stycket* 1, 2, 4 eller 5 utan egen kostnad i egenskap av anställd hos den som utför *charterflygning* eller anordnar eller förmedlar resa i vilken *sådan flygning* ingår.

¹ Senaste lydelse 1980: 683.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

11 §

I deklARATION får skattskyldig göra avdrag för reseskatt som hänför sig till förlust på grund av bristande betalning från uppdragsgivare.

I deklARATION får den skattskyldige göra avdrag för reseskatt som hänför sig till förlust på grund av bristande betalning från uppdragsgivare. Avdrag får göras med så stor del av skatten som förlusten visas utgöra av charterflygningens pris.

Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning skall redovisning åter lämnas för skatten för det antal passagerare som betalningen avser.

13 §

Lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning skall tillämpas på reseskatt. Lagens bestämmelser om kontroll hos annan än skattskyldig skall tillämpas på researrangör och annan som anordnar resa i vilken charterflygning ingår.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

22 Förslag till**Lag om ändring i lagen (1978: 880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter**

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1978: 880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagna lydelse*2 §¹

Betalningssäkring får användas i fråga om fordran på

1. skatt, tull eller avgift som avses i 1 § första stycket lagen (1971: 1072) om förmånsberättigade skattefordringar m. m.,

2. skatt enligt lagen (1941: 416) om arvsskatt och gåvoskatt,

3. skatte- eller avgiftstillägg eller förseningsavgift.

4. ränta eller avgift som utgår i samband med uppbörd eller indrivning av fordran enligt 1, 2 eller 3,

5. skattebelopp jämte restavgift eller ränta som företrädare för juridisk person är skyldig att betala enligt 77 a § uppbördslagen (1953: 272), 48 a § lagen (1968: 430) om mervärdeskatt, 27 a § lagen (1959: 92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning eller 17 § 1 mom. lagen (1958: 295) om sjömansskatt.

5. skattebelopp jämte restavgift eller ränta som företrädare för juridisk person är skyldig att betala enligt 77 a § uppbördslagen (1953: 272), 48 a § lagen (1968: 430) om mervärdeskatt, 17 § 1 mom. lagen (1958: 295) om sjömansskatt eller 5 kap. 17 § lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Betalningssäkring får användas också i fråga om sådan fordran på utländsk skatt, tull eller avgift, för vilken säkerställande av betalning får ske här i riket enligt överenskommelse mellan Sverige och främmande stat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

Åtgärder som har vidtagits med stöd av äldre bestämmelser skall efter den nya lagens ikraftträdande anses vidtagna med stöd av denna.

¹ Senaste lydelse 1981:1318.

23 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1982: 691) om skatt på vissa kassetband

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1982: 691) om skatt på vissa kassetband

dels att 12 § skall upphöra att gälla,

dels att 5, 10 och 11 §§ skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 19 §, av nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

5 §

Riksskatteverket är, utom i fall som avses i andra stycket, beskattningsmyndighet för kassettskatt. Därvid gäller lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning.

Då ett skattepliktigt band införs till landet av någon som inte har blivit registrerad enligt 9 §, skall skatten erläggas till tullmyndigheten. I sådana fall gäller tullagen (1973:670) i fråga om skatten. Dessutom gäller 46 § lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning.

Då ett skattepliktigt band införs till landet av någon som inte har blivit registrerad enligt 9 §, skall skatten erläggas till tullmyndigheten. I sådana fall gäller tullagen (1973:670) i fråga om skatten. Dessutom gäller 9 kap. 4 § lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

10 §

Skattskyldig skall lämna deklaration till riksskatteverket för varje period om två kalendermånader räknat från kalenderårets början (redovisningsperiod).

Riksskatteverket får, när särskilda skäl föreligger, medge att deklaration lämnas för helt kalenderår.

11 §¹

I deklarationen skall skatt redovisas för de band för vilka skattskyldighet har inträtt under perioden. Avdrag får göras för skatt på sådana band

1. som har förts ut ur landet eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att användas där.

2. för vilka skattskyldighet tidigare enligt denna lag har inträtt.

3. som har återtagits i samband med återgång av köp,

I deklarationen får avdrag göras för skatt på sådana band

1. som har förts ut ur landet eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att användas där,

2. för vilka skattskyldighet tidigare enligt denna lag har inträtt,

3. som har återtagits i samband med återgång av köp.

¹ Senaste lydelse 1983: 222.

Nuvarande lydelse

4. som har sålts med förlust för den skattskyldige, i den mån förlusten hänförs sig till bristande betalning från köparen.

5. för vilka sådan avgift som avses i ett den 2 mars 1982 träffat avtal mellan staten samt Sveriges Biografägareförbund, Folkets Husföreningarnas Riksorganisation, Föreningen Våra Gårdar, Sveriges Filmuthyrareförening u. p. a., Föreningen Sveriges Filmproducenter och föreningen IFPI-VIDEO har erlagts till stiftelsen Svenska Filminstitutet.

Avdrag som avses i första stycket 5 får göras även om avgiften har erlagts efter redovisningsperiodens utgång men före den tidpunkt som avses i 12 §.

I deklarationen skall även uppges det antal skattepliktiga ljudkassettband, med angivande av deras speltid, som den skattskyldige har använt för sådan inspelning eller kopiering som sker yrkesmässigt.

Föreslagen lydelse

4. som har sålts med förlust för den skattskyldige, i den mån förlusten hänförs sig till bristande betalning från köparen.

5. för vilka sådan avgift som avses i ett den 2 mars 1982 träffat avtal mellan staten samt Sveriges Biografägareförbund, Folkets Husföreningarnas Riksorganisation, Föreningen Våra Gårdar, Sveriges Filmuthyrareförening u. p. a., Föreningen Sveriges Filmproducenter och föreningen IFPI-VIDEO har erlagts till stiftelsen Svenska Filminstitutet.

Avdrag enligt första stycket 4 får göras med belopp som svarar mot så stor del av skatten som förlusten visas utgöra av bandens försäljningspris. Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning skall redovisning åter lämnas för skatten på de band som betalningen avser.

Avdrag som avses i första stycket 5 får göras även om avgiften har erlagts efter redovisningsperiodens utgång men före den tidpunkt då deklarationen skall ha kommit in till beskattningmyndigheten.

19 §

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

24 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare

dels att 7 § skall upphöra att gälla,

dels att 3, 8 och 9 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Riksskatteverket är, utom i fall som avses i andra stycket, beskattningsmyndighet. Därvid gäller lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning.

Då en videobandspelare införs till landet av någon som inte är registrerad som importör enligt 6 § andra stycket, skall skatten erläggas till tullmyndigheten. I sådana fall gäller tullagen (1973:670) i fråga om skatten. Dessutom gäller 46 § lagen om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning.

Då en videobandspelare införs till landet av någon som inte är registrerad som importör enligt 6 § andra stycket, skall skatten erläggas till tullmyndigheten. I sådana fall gäller tullagen (1973:670) i fråga om skatten. Dessutom gäller 9 kap. 4 § lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

8 §

I deklarationen skall skatt redovisas för de videobandspelare för vilka skattskyldighet har inträtt under redovisningsperioden. Avdrag får göras för skatt på sådana videobandspelare

1. som har förts ut ur landet eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att användas där,

2. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt,

3. som har återtagits i samband med återgång av köp,

4. som har sålts med förlust för den skattskyldige, i den mån förlusten hänför sig till bristande betalning från köparen.

Avdrag enligt första stycket 4 får göras med belopp som svarar mot så stor del av skatten som förlusten visas utgöra av varans försäljningspris.

I deklarationen får avdrag göras för skatt på sådana videobandspelare

1. som har förts ut ur landet eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att användas där,

2. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt,

3. som har återtagits i samband med återgång av köp,

4. som har sålts med förlust för den skattskyldige, i den mån förlusten hänför sig till bristande betalning från köparen.

Avdrag enligt första stycket 4 får göras med belopp som svarar mot så stor del av skatten som förlusten visas utgöra av varans försäljningspris. *Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning skall redovisning åter lämnas för skatten på den vara som betalningen avser.*

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Deklarationen skall ha kommit in till riksskatteverket senast den femte i andra månaden efter utgången av redovisningsperioden.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

25 Förslag till**Lag om ändring i lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft**

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft

dels att 8 § skall upphöra att gälla,

dels att 2 och 7 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

2 §

Riksskatteverket är beskattningsmyndighet. Lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning tillämpas på skatt enligt denna lag.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

7 §

Den som är skattskyldig skall lämna deklaration till riksskatteverket för varje kalendermånad.

Om särskilda skäl föreligger får riksskatteverket medge att en deklaration lämnas för helt kalenderår.

I deklarationen får den skattskyldige göra avdrag från den skattepliktiga kraften med för kraftverk och är räknat sex miljoner kilowatttimmar minskat med fyrtio procent av skillnaden mellan den skattepliktiga kraften och sex miljoner kilowattimmar.

I deklaration får den skattskyldige göra avdrag från den skattepliktiga kraften med för kraftverk och är räknat sex miljoner kilowattimmar minskat med fyrtio procent av skillnaden mellan den skattepliktiga kraften och sex miljoner kilowattimmar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

26 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper

dels att 7 § skall upphöra att gälla,

dels att 9 och 10 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Den som är skattskyldig skall lämna deklaration för bestämda redovisningsperioder.

Redovisningsperioden är kalendermånad för den som är skattskyldig enligt 3 § första stycket och halvt kalenderår för den som är skattskyldig enligt 3 § andra stycket.

Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast den 25 i månaden efter redovisningsperioden. I deklarationen skall redovisas skatt för den omsättning för vilken skattskyldighet inträtt under redovisningsperioden.

10 §

Lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning tillämpas i fråga om skatt enligt denna lag.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

27 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1983:1104) om särskilt avgift för elektrisk kraft från kärnkraftverk

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1983:1104) om särskild avgift för elektrisk kraft från kärnkraftverk
dels att 2 § skall upphöra att gälla,
dels att 6 § skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Den som är avgiftsskyldig skall lämna deklaration till riksskatteverket för varje kalendermånad. Deklarationen skall ha kommit in till riksskatteverket senast den 25 i månaden efter den månad som deklarationen avser.

Föreslagen lydelse

6 §

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

Motionerna

Motioner väckta med anledning av propositionen

1983/84:339 av Hugo Bergdahl (fp)

I motionen yrkas att riksdagen avslår förslagen i propositionen i de delar som handlar om förkortade redovisnings- och betalningstider för vissa punktskatter.

1983/84:387 av Per-Richard Molén m. fl. (m)

I motionen yrkas att riksdagen avslår förslagen i propositionen i de delar som avser förkortade redovisnings- och betalningstider för vissa punktskatter och prisregleringsavgifter.

Motion väckt under riksmötet 1982/83

1982/83:366 av tredje vice talmannen Karl Erik Eriksson (fp)

I motionen yrkas att riksdagen hos regeringen hemställer att redovisningsplikt för särskild varuskatt på choklad och konfektyrer m. m. skall inträda först när omsättningen överstiger 500 kg per år.

Motioner väckta under riksmötet 1983/84

1983/84:436 av Kerstin Ekman (fp) och Björn Molin (fp)

I motionen yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om skattefri försäljning av parfym och kosmetika i internordisk trafik.

1983/84:481 av Kenth Skårvik (fp)

I motionen yrkas att riksdagen hos regeringen begär att den av riksdagen beslutade uppföljningen och utvärderingen av bandskatten snarast påbörjas för eventuell ändring av uttagningssystemet.

1983/84:596 av Kurt Ove Johansson (s) och Stig Gustafsson (s)

I motionen yrkas att riksdagen hos regeringen begär en utredning om att beskatta eller avgiftsbelägga användningen av datorer.

1983/84:1447 av Olle Aulin (m) och Görel Bohlin (m)

I motionen yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om lättnader i bestämmelserna om skattefri försäljning av parfym och kosmetika på vissa färjelinjer inom Norden.

1983/84:2032 (jfr 2031) av Ulf Adelson m. fl. (m)

såvitt avser yrkande

2. att riksdagen upphäver lagen om skatt på videobandspelare fr. o. m. den 1 januari 1985.

1983/84:2117 av Per Stenmarck m. fl. (m)

såvitt avser yrkandena

3. att riksdagen hos regeringen begär förslag om att gränsen för försäljning av tobaksvaror höjs,

4. att riksdagen hos regeringen begär förslag om att underhållning ombord tillåts på Öresundsbatarna.

1983/84:2148 av Lennart Brunänder m. fl. (c)

I motionen yrkas att riksdagen genom tillägg till 5 § i lag om tillverkning av drycker m. m. (SFS 1977:292) undantar smaksatt mjölk och mjölkbaserade drycker från läskedrycksbeskattning liksom för närvarande sker för choklad, kaffe och te.

1983/84:2158 av Siri Häggmark (m)

I motionen yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om enhetliga regler vid försäljning av parfym och kosmetika till färje- och flygpassagerare.

Utskottet

Nya förfaranderegler för punktskatter m. m.

I propositionen läggs bl. a. fram förslag till nya regler i fråga om förfarandet på punktskatteområdet och för prisregleringsavgifterna. Den nya lagstiftningen innebär dels att en ny lag om punktskatter och prisregleringsavgifter ersätter lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning (förfarandelagen), dels att ett stort antal följdändringar vidtas i de enskilda punktskatteförfattningarna. Propositionen bygger i denna del på punktskatteberedningens betänkande Punktskatter och prisregleringsavgifter (SOU 1981:83-84).

Den föreslagna lagstiftningen innebär formellt ett ganska vittgående ingrepp i det nuvarande regelsystemet bl. a. genom att lagtext och disposition har anpassats till annan lagstiftning. I sak ligger ändringarna huvudsakligen i linje med vad som gäller enligt uppbördslagen, taxeringslagen och mervärdeskattelagen.

Bland huvudpunkterna i den nya lagstiftningen kan nämnas att faktureringsmetoden införs även på punktskatteområdet, vilket innebär att de skattskyldigas ordinarie redovisning i ökad utsträckning kan användas vid skatteredovisningen. Vidare föreslås att skattebesluten skall kunna omprövas i ökad utsträckning och att beskattningsmyndigheterna skall få ändra lagakraftvunna beslut i särskild ordning. Dessutom utvidgas möjligheterna att lämna förhandsbesked i fråga om punktskatter. Beskattningskontrollen delas efter förebild av taxeringslagen och mervärdeskattelagen upp på deklarationsgranskning och skatterevision i syfte att skapa bättre förutsättningar för en effektiv kontrollverksamhet och samtidigt

öka den enskildes rättsskydd. Hela arbetet med indrivning av punktskatter och prisregleringsavgifter flyttas över på kronofogdemyndigheterna. Vidare förlängs tiden för besvär över skattebeslut till två månader. Besvär över förhandsbesked skall dock anföras inom en månad direkt hos regeringsrätten.

Utskottet är för sin del berett att vitsorda behovet av att ersätta förfarandelagen med en modernare lagstiftning. Den föreslagna lagstiftningen har i allt väsentligt biträttats av remissinstanserna och lagrådet. Enligt utskottets uppfattning kan de nya bestämmelserna bidra till att skapa bättre förutsättningar för beskattningsmyndigheternas verksamhet och även innebära lättnader för de skattskyldiga, framför allt för dem som är skattskyldiga för både mervärdeskatt och en eller flera punktskatter.

En särskild fråga som tagits upp dels i propositionen, dels av tredje vice talmannen Karl Erik Eriksson (fp) i motion 1982/83:366 gäller införandet av en minimiregel för redovisningsskyldigheten i fråga om den särskilda varuskatten på choklad- och konfektyrvaror. Förslaget i propositionen innebär att redovisningsskyldighet skall inträda först om den årliga tillverkningen omfattar mer än 500 kg. Utskottet biträder detta förslag och finner att syftet med motionen härmed är tillgodosett.

I fråga om vägtrafikskattelagen (1973:601) föreslås bl. a. att efterbeskattning skall få ske senast inom sjätte kalenderåret efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända. Utskottet instämmer häri men finner att lagtexten bör förtydligas i detta hänseende. Vidare bör förslaget i fråga om skattebrottslagen (1971:69) kompletteras med hänsyn till de ändringar som nyligen gjorts i denna lag. I övrigt har utskottet inte funnit anledning till erinran mot förslagen utan tillstyrker propositionen i nu behandlade delar.

Förkortad kredittid

Propositionens andra huvudförslag gäller en förkortad kredittid för 15 punktskatter och bygger på skattekreditutredningens betänkande Kortare kredittid för skatter på energi m. m. (Ds Fi 1983:23). För de flesta av dessa punktskatter föreslås en betalningstid om 25 dagar. I några fall föreslås även en nedkortning av redovisningsperioden. Syftet är att så långt möjligt åstadkomma en enhetlig kredittid över hela fältet på 40 dagar. Ändringarna är avsedda att träda i kraft den 1 juli 1984. För bensin och andra energiskattepliktiga bränslen föreslås dock, för att mildra övergången, att kredittiden förkortas etappvis, dels den 1 juli 1984 till 50 dagar, dels den 1 juli 1985 till 40 dagar. Åtgärderna innebär enligt propositionen en bestående likviditetsförbättring för staten med ca 1,9 miljarder kronor. Ränteffekterna uppgår till ca 250 milj. kr.

I motionerna 339 av Hugo Bergdahl (fp) och 387 av Per-Richard Molén m. fl. (m) yrkas avslag på propositionen i denna del. Motionärerna i den

sistnämnda motionen menar att den förkortade kredittiden innebär en skattehöjning som medför ökade finansieringskostnader och administrativa problem för företagen.

Utskottet vill för sin del betona att det finns anledning att i den allmänna åtstrammingspolitiken något begränsa de räntefördelar som de nuvarande kredittiderna – som tillkommit då såväl skattesatserna som räntenivån var lägre än nu – ger åt de skattskyldiga företagen. De förslag till förkortningar som lämnas i propositionen, vilka innebär att kredittiden i de flesta fall bestäms till 40 dagar, anser utskottet väl avvägda. Som framhålls i propositionen innebär en kredittid av denna längd att alla företag som lämnar en kortare genomsnittlig kredit till sina kunder även i fortsättningen kommer att ha ett positivt räntenetto.

Motionärernas invändningar torde delvis grunda sig på uppfattningen att vissa skattskyldiga, särskilt mindre företag som anlitar bokföringshjälp, kan få svårigheter att färdigställa sin deklaration inom den stipulerade tiden. Utskottet vill framhålla att den nya punktskattelagen på olika sätt är ägnad att medföra administrativa lättnader för småföretagen, något som redan har berörts i det föregående. Utskottet tänker närmast på övergången till en bokföringsmässig redovisning av punktskatterna och införandet av redovisningsperioder som omfattar halvt resp. helt beskattningsår för skattskyldiga med låg omsättning. Vidare kommer åtskilliga mindre företag som nu är skattskyldiga till allmän varuskatt att undantas från redovisningsskyldighet och beskattning om den minimigräns som utskottet tillstyrkt införs. Därtill kommer de undantag från den generella kredittiden – enligt utskottet väl motiverade – för vissa punktskatter som föreslås i propositionen. Med det sagda tillstyrker utskottet propositionen och avstyrker motionerna.

Övriga frågor

De övriga förslag som läggs fram i propositionen föranleder ingen erinran från utskottet.

Utskottet övergår härefter till att behandla vissa motioner som väckts under den allmänna motionstiden med förslag på punktskatteområdet.

Kenth Skårvik (fp) begär i motion 481 en uppföljning och utvärdering av kassettskatten som infördes den 1 september 1982. Motionären pekar bl. a. på att skatteintäkterna från denna skatt blivit väsentligt lägre än vad som förväntades vid dess införande.

I samband härmed framhöll utskottet (SkU 1981/82:66) att skatten måste betraktas som ett provisorium och redan från början noggrant följas upp. Utskottet underströk också att skatten borde bli föremål för en allsidig utvärdering. Enligt vad utskottet erfarit beror de låga inkomsterna från kassettskatten framför allt på att importörerna före skattens ikraftträdande i stor omfattning hamstrade band. Utskottet förutsätter att en utvärdering

kommer till stånd när effekterna av denna hamstring ebbat ut och att man därvid även prövar frågan om det finns bärande skäl att behålla skatten. Någon ytterligare framställning härom torde enligt utskottets mening inte vara påkallad, varför utskottet avstyrker motionen.

I m:s partimotion 2032 yrkas, med hänvisning till motion 2031, att videorskatten, som tas ut med 600 kr. per apparat sedan den 1 januari 1983, slopas fr. o. m. den 1 januari 1985. Av motiveringen framgår att motionärerna anser att skatten inte är motiverad med hänsyn till det låga belopp – under 100 milj. kr. – den inbringar nästa budgetår.

I samband med att videorskatten infördes hösten 1982 framhöll utskottet att det i förhandenvarande ekonomiska läge var motiverat att införa en skatt på videobandspelare. Utskottet vidhåller denna uppfattning och finner att de under nästa budgetår beräknade intäkterna inte är så obetydliga att skatten av den anledningen bör slopas. Utskottet avstyrker därför motionen.

I motion 2148 av Lennart Brunander och Kerstin Andersson (båda c) begärs att dryckesskatten på smaksatt mjölk och mjölkbaseade produkter avskaffas. Motionärerna efterlyser en definition av läskedrycker i dryckesskattelagen som överensstämmer med livsmedelsverkets definition av läskedrycker. Att undanta smaksatt mjölk och mjölkbaseade produkter från beskattning är enligt motionärerna motiverat eftersom dessa varor får anses utgöra ett värdefullt inslag i kosthållet.

Enligt utskottets uppfattning bör man inte gå ifrån anknytningen till tulltaxan vid specificeringen av skattepliktiga drycker, eftersom nuvarande ordning innebär fördelar för de tillämpande myndigheterna tullverket och riksskatteverket. Utskottet vill erinra om att utskottet i annat sammanhang avstyrkt en differentiering av beskattningen med hänsyn till varors farlighet eller nyttighet. Att ändra på det skattepliktiga varuområdet av sådana skäl som motionärerna åberopar är enligt utskottets mening inte motiverat utan bara ägnat att skapa nya gränsdragningsproblem. Utskottet förutsätter emellertid att man från regeringens sida fortlöpande prövar om de nuvarande reglerna på ett olämpligt sätt inverkar på konkurrensen mellan de nya produkter som framkommer på marknaden och vid behov lägger fram de förslag till ändringar som kan vara påkallade. Med det sagda avstyrker utskottet motionen.

Kurt Ove Johansson och Stig Gustafsson (båda s) begär i motion 596 en utredning om en beskattning eller avgiftsbeläggning av användningen av datorer. Motionärerna avser dels datorer inom förvaltning och näringsliv som används för att rationalisera och sänka kostnader, dels datorer för privat bruk.

Från fördelningspolitisk synpunkt torde det enligt utskottet inte väcka några större betänkligheter att beskatta datorer som används för privat bruk, eftersom de grupper som har råd med sådan konsumtion också torde kunna bära en viss skatt. En sådan beskattning uppställer emellertid åtskilliga problem, bl. a. av gränsdragningsnatur, eftersom datorer numera återfinns i

talrika varianter och i en mängd olika utföranden och också ingår som en del i andra apparater. Vad särskilt angår datorer inom förvaltning och näringsliv kan den omständigheten att investeringar sker för att rationalisera och sänka kostnader inte sägas motivera en punktbeskattning. Frågan som motionärerna tar upp aktualiserar däremot enligt utskottet problemet hur beskattningen skall fördelas på arbetskraft och investeringar i realkapital och bör således enligt utskottets mening ses i ett större sammanhang. Problemet har berörts i betänkandet (Ds Fi 1983:21) Breddat underlag för produktionsfaktorskatten. Enligt vad utskottet erfarit kan frågan om en beskattning av olika typer av produktionsfaktorer förväntas bli behandlad i ett kommande utredningsarbete, och utskottet finner det lämpligt att man i detta sammanhang belyser även de frågor motionärerna aktualiserat. Enligt utskottets uppfattning kan det förutsättas att regeringen uppmärksammar detta utan särskild framställan från riksdagens sida. Motionens syfte får härmed anses tillgodosett, varför utskottet avstyrker motionen.

I motion 436 begär Kerstin Ekman och Björn Molin (båda fp) att regeringen skall ta initiativ till att återinföra skattefri försäljning av parfym och kosmetika i internordisk färjetrafik. Samma yrkande har ställts av Olle Aulin och Görel Bohlin (båda m) i motion 1447 och av Siri Häggmark (m) i motion 2158. Bakgrunden till yrkandena är de olika bestämmelser som råder vid proviantering i Finland och vid proviantering i andra nordiska länder, däribland Sverige.

Utskottet erinrar om att finansministern nyligen har meddelat riksdagen att han har för avsikt att i lämpligt sammanhang diskutera frågan på det nordiska planet. Någon åtgärd från riksdagens sida är enligt utskottets uppfattning därför inte nu påkallad. Utskottet avstyrker därför motionerna.

I motion 2117 begär Per Stenmarck m. fl. (m) en liberalisering av "lex Öresund". Motionärerna anser dels att en större mängd tobaksvaror än vad som tilläts f. n. skall få säljas skattefritt på Öresundsbatarna, dels att underhållning ombord skall tillåtas. Dessa förändringar skulle enligt motionärerna förbättra färjerederiernas ekonomiska situation.

Enligt den kungörelse (1961:128) med särskilda bestämmelser om utförsel av obeskattade varor i fartygstrafiken över Öresund som motionärerna åsyftar får högst 20 cigaretter eller motsvarande mängd andra tobaksvaror lämnas ut till passagerare per enkel resa. Vidare gäller att resor där huvudsyftet inte är att upprätthålla trafik i egentlig bemärkelse – s. k. restaurangturer – är undantagna från rätten till proviantering och utförsel av obeskattade varor. Enligt förarbetena till kungörelsen (prop. 1961: 157) bör frågan huruvida en restaurangresa föreligger eller ej bedömas med hänsyn till omständigheterna, som att dans eller uppträdande förekommer ombord eller att passagerarna inte i vanlig ordning lämnar fartyget vid ankomsten till det andra landet. Om servering och underhållning utgör det dominerande inslaget bör enligt departementschefens uttalande i propositionen skattefri proviantering inte tillåtas. Den omständigheten att viss underhållning

förekommer ombord behöver emellertid enligt hans mening inte alltid medföra att provianterings- och utförselbudet skall gälla.

Finansministern har nyligen meddelat riksdagen att han inte avser att ta initiativ till en uppluckring av gällande bestämmelser vilka enligt hans mening är sakligt motiverade. Han anser det principiellt felaktigt att stödja viss trafikverksamhet genom ökade möjligheter till skattefria inköp. En ökning av tobaksförsäljningen ombord på färjorna i Öresund skulle enligt hans mening knappast komma att påverka lönsamheten för rederierna i någon nämnvärd grad.

Utskottet delar i princip finansministerns bedömning men anser att det kan vara motiverat att i lämpligt sammanhang ta upp även de frågor motionärerna aktualiserat på det nordiska planet för att åstadkomma regler som bättre överensstämmer med dem som gäller i fråga om annan nordisk färjetrafik. Med det sagda avstyrker utskottet motionen.

Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *införande av en ny lag om punktskatter och prisregleringsavgifter m. m.*
att riksdagen avslår motion 1982/83:366 och bifaller proposition 1983/84:71 med de ändringar utskottet förordat,
2. beträffande *förkortade kredittider för vissa punktskatter*
att riksdagen med avslag på motionerna 1983/84:339 och 1983/84:387 bifaller propositionen i denna del,
3. beträffande *en utvärdering av kassettskatten*
att riksdagen avslår motion 1983/84:481,
4. beträffande *ett slopande av videoskatten*
att riksdagen avslår motion 1983/84:2032 yrkande 2,
5. beträffande *dryckesskatten på smaksatt mjölk m. m.*
att riksdagen avslår motion 1983/84:2148,
6. beträffande *en utredning om beskattningen av datorer*
att riksdagen avslår motion 1983/84:596,
7. beträffande *skattefri försäljning av parfym m. m. på färjor i internordisk trafik*
att riksdagen avslår motionerna 1983/84:436, 1983/84:1447 och 1983/84:2158,
8. beträffande *en uppmjukning av "lex Öresund"*
att riksdagen avslår motion 1983/84:2117 yrkandena 3 och 4,
9. beträffande *lagförslagen*
att riksdagen till följd av vad utskottet ovan anfört och hemställt antar
dels de i propositionen framlagda förslagen till
a) lag om punktskatter och prisregleringsavgifter,

- b) lag om ändring i lagen (1928:376) om särskild skatt å vissa lotterivinster,
 - c) lag om ändring i lagen (1941:251) om särskild varuskatt,
 - d) lag om ändring i lagen (1957:262) om allmän energiskatt,
 - e) lag om ändring i lagen (1961:372) om bensinskatt,
 - f) lag om ändring i lagen (1961:394) om tobaksskatt,
 - g) lag om ändring i lagen (1967:340) om prisreglering på jordbrukets område,
 - h) lag om ändring i lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m. m.,
 - i) lag om ändring i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
 - j) lag om ändring i lagen (1972:435) om överlastavgift,
 - k) lag om ändring i lagen (1972:820) om skatt på spel,
 - l) lag om ändring i lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar,
 - m) lag om ändring i lagen (1974:226) om prisreglering på fiskets område,
 - n) lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343),
 - o) lag om ändring i bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen,
 - p) lag om ändring i utsädeslagen (1976:298),
 - q) lag om ändring i lagen (1977:306) om dryckesskatt,
 - r) lag om ändring i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon,
 - s) lag om ändring i lagen (1978:144) om skatt på vissa resor,
 - t) lag om ändring i lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter,
 - u) lag om ändring i lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband,
 - v) lag om ändring i lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare,
 - x) lag om ändring i lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft,
 - y) lag om ändring i lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper,
 - z) lag om ändring i lagen (1983:1104) om särskild avgift för elektrisk kraft från kärnkraftverk,
- dels* det i propositionen framlagda förslaget till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69) med den ändringen att 1 § erhåller följande såsom utskottets förslag betecknade lydelse:

Regeringens förslag

Utskottets förslag

1 §

Denna lag ----- avgift enligt

1. lagen (1908:128) om bevil-
ningsavgifter för särskilda förmåner
och rättigheter, förordningen
(1927:321) om skatt vid utskiftning
av aktiebolags tillgångar, kommu-
nalskattelagen (1928:370), förord-
ningen (1933:395) om ersättnings-
skatt, lagen (1941:416) om arvsskatt
och gåvoskatt, lagen (1946:324) om
skogsvårdsavgift, lagen (1947:576)
om statlig inkomstskatt, lagen
(1947:577) om statlig förmögenhets-
skatt, lagen (1958:295) om sjömans-
skatt, lagen (1982:1194) om hyres-
husavgift, lagen (1983:219) om till-
fällig vinstskatt,

1. lagen (1908:128) om bevil-
ningsavgifter för särskilda förmåner
och rättigheter, förordningen
(1927:321) om skatt vid utskiftning
av aktiebolags tillgångar, kommu-
nalskattelagen (1928:370), förord-
ningen (1933:395) om ersättnings-
skatt, lagen (1941:416) om arvsskatt
och gåvoskatt, lagen (1946:324) om
skogsvårdsavgift, lagen (1947:576)
om statlig inkomstskatt, lagen
(1947:577) om statlig förmögenhets-
skatt, lagen (1958:295) om sjömans-
skatt, lagen (1982:1194) om hyres-
husavgift, lagen (1983:219) om till-
fällig vinstskatt, *lagen (1983: 1086)
om vinstdelningsskatt.*

2. lagen (1928:376) om ----- från kärnkraftverk.

3. lagen (1981:691) om socialavgifter.

Lagen gäller ----- uppborðslagen (1953:272).

Lagen tillämpas ----- liknande avgift.

*dels det i propositionen framlagda förslaget till lag om ändring i
vägtrafikskattelagen (1973:601) med den ändringen att 24 §
erhåller följande såsom utskottets förslag betecknade lydelse:*

Regeringens förslag

Utskottets förslag

24 §

Beskattningsmyndigheten skall ----- eller 19 §.

Tillkommande skatt ----- om skatt.

Vid efterbeskattning ----- motsvarande tillämpning.

Beslut om efterbeskattning med-
delas även om skatt fastställts enligt
23 § eller tid som sägs i 23 § andra
stycket löpt ut. Efterbeskattning får
ej ske om inte beskattningsmyndig-
heten meddelar beslut om detta
senast under sjätte året efter utgång-
en av det *skatteår skatten avser*.
Efterbeskattning på grund av oriktig
uppgift i mål om skatt får dock ske
inom ett år efter utgången av den
månad då avgörande i målet har
vunnit laga kraft. Vid efterbeskatt-
ning enligt denna lag gäller i övrigt 4

Beslut om efterbeskattning med-
delas även om skatt fastställts enligt
23 § eller tid som sägs i 23 § andra
stycket löpt ut. Efterbeskattning får
ej ske om inte beskattningsmyndig-
heten meddelar beslut om detta
senast under sjätte året efter utgång-
en av det *kalenderår under vilket
skatteåret har gått till ända*. Efterbe-
skattning på grund av oriktig uppgift
i mål om skatt får dock ske inom ett
år efter utgången av den månad då
avgörande i målet har vunnit laga
kraft. Vid efterbeskattning enligt

Regeringens förslag

kap. 11 och 12 §§ lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Utskottets förslag

denna lag gäller i övrigt 4 kap. 11 och 12 §§ lagen () om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Stockholm den 14 februari 1984

På skatteutskottets vägnar
RUNE CARLSTEIN

Närvarande: Rune Carlstein (s), Knut Wachtmeister (m)*, Stig Josefson (c), Olle Westberg (s), Hagar Normark (s), Bo Lundgren (m), Ingemar Hallenius (c), Bo Forslund (s), Egon Jacobsson (s), Karl Björzén (m), Kjell Johansson (fp), Anita Johansson (s), Lars Hedfors (s), Anna Lindh (s) och Ewy Möller (m).

* Ej närvarande vid justeringen.

Reservationer

1. En utvärdering av kassettskatten (mom. 3)

Knut Wachtmeister (m), Bo Lundgren (m), Karl Björzén (m), Kjell Johansson (fp) och Ewy Möller (m) anser

dels att det avsnitt av utskottets yttrande som börjar på s. 85 med "Enligt vad" och slutar på s. 86 med "avstyrker motionen" bort ha följande lydelse:

Såvitt utskottet kan bedöma har de statsfinansiella effekterna av skatten kraftigt överskattats. Samtidigt kvarstår de negativa faktorer som redovisades i samband med att skatten infördes. Mot den bakgrunden anser utskottet sig böra tillstyrka den i motionen begärda utredningen. Denna bör enligt utskottets mening ske skyndsamt så att förslag om förändringar eller om avskaffande av skatten kan föreläggas riksdagen så snart som möjligt.

dels att utskottet under mom. 3 bort hemställa

att riksdagen med bifall till motion 1983/84:481 ger regeringen till känna vad utskottet anfört angående en utvärdering av kassettskatten.

2. Slopande av videoscatten (mom. 4)

Knut Wachtmeister, Bo Lundgren, Karl Björzén och Ewy Möller (alla m) anser

dels att det avsnitt av utskottets yttrande på s. 86 som börjar med "I samband" och slutar med "därför motionen" bort ha följande lydelse:

Enligt årets finansplan inbringade skatten under det första halvåret 1983 endast 3,1 milj. kr. För budgetåret 1983/84 beräknas utfallet bli 65 milj. kr. och för budgetåret 1984/85 85 milj. kr. Dessa beräkningar innebär en revidering av tidigare förväntningar – enligt fjolårets kompletteringsproposition uppskattades inkomsterna av skatten under budgetåret 1983/84 till 90 milj. kr. – men utskottet ifrågasätter om de ändå inte är allför optimistiska med tanke på att mycket talar för att försäljningen av videobandspelare passerat kulmen. Eftersom skatten enligt utskottets uppfattning inte kan anses motiverad ansluter sig utskottet till motionärernas uppfattning att den bör avskaffas vid nästa årsskifte.

dels att utskottet under mom. 4 bort hemställa

att riksdagen med bifall till motion 1983/84:2032 yrkande 2 anta följande

Förslag till

Lag om upphävande av lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare

Härmed föreskrivs att lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare skall upphöra att gälla.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1985. Den upphävda lagen skall dock fortfarande tillämpas i fråga om redovisningsperiod som har gått till ända före ikraftträdandet.

3. Dryckesskatten på smaksatt mjölk m. m. (mom. 5)

Stig Josefson (c), Ingemar Hallenius (c) och Kjell Johansson (fp) anser

dels att det avsnitt av utskottets yttrande på s. 86 som börjar med "Enligt utskottets" och slutar med "utskottet motionen" bort ha följande lydelse:

Av förarbetena till dryckesskattelagen framgår att juicer lämnats utanför beskattningen av det skälet att de med hänsyn till näringsvärde, vitamininnehåll etc. får anses utgöra ett värdefullt inslag i kosthållet (Ds Fi 1975:2). Vanlig mjölk är av naturliga skäl inte heller föremål för dryckesbeskattning, inte ens om den smaksatts med choklad, kaffe eller te. Det förefaller då inte rimligt att beskatta en dryck som till lika delar består av vassel, som är en mjölkkråvara, och juice i naturlig koncentration. Inte heller

finns det enligt utskottets mening några bärande skäl att mjölk med t. ex. frukttillsats skall belastas med skatt. Den nu gällande ordningen skapar konkurrensproblem på marknaden där drycker av det här slaget konkurrerar med skattefria juicer. Några tekniska svårigheter att i lagtexten infoga ett undantag för de berörda dryckerna torde inte föreligga. Riksdagen bör därför enligt utskottet med anledning av motionen begära förslag till ändrad lagstiftning med den inriktning som här angetts.

dels att utskottet under mom. 5 bort hemställa
att riksdagen med bifall till motion 1983/84:2148 hos regeringen begär
förslag om ändring i lagen (1977:306) om dryckesskatt i enlighet
med vad utskottet anfört.

4. Beskattning av datorer (mom. 6)

Knut Wachtmeister (m), Stig Josefson (c), Bo Lundgren (m), Ingemar Hallenius (c), Karl Björzén (m), Kjell Johansson (fp) och Ewy Möller (m) anser att det avsnitt av utskottets yttrande som börjar på s. 86 med "Från fördelningspolitisk" och slutar på s. 87 med "avstyrker motionen" bort ha följande lydelse:

Det totala skattetrycket får inte öka. En särskild beskattning av vissa datorer bör avvisas också av andra skäl. Den omständigheten att rationaliseringar inom bl. a. förvaltningen sker genom ökad datorisering kan inte motivera en beskattning. Den ökade effektiviteten frigör resurser för andra sektorer i samhället och ökar den totala effektiviteten. En beskattning av datorer skulle också medföra svåra gränsdragningsproblem.

Med det sagda avstyrker utskottet motionen.

5. En uppmjukning av "lex Öresund" (mom. 8)

Knut Wachtmeister, Bo Lundgren, Karl Björzén och Ewy Möller (alla m) anser

dels att det avsnitt av utskottets yttrande på s. 88 som börjar med "Utskottet delar" och slutar med "utskottet motionen" bort ha följande lydelse:

De särskilda bestämmelser som finns för färjetrafiken i Öresund är enligt utskottets mening inte motiverade. Samma bestämmelser som i fråga om annan nordisk trafik bör gälla även i Öresundstrafik som har till huvudsyfte att upprätthålla trafik i egentlig bemärkelse. Utskottet tillstyrker därför motionen.

dels att utskottet under mom. 8 bort hemställa
att riksdagen med bifall till motion 1983/84:2117 yrkandena 3 och 4
ger regeringen till känna vad utskottet anfört angående den
skattefria försäljningen ombord på passagerarfärjor som trafikerar
Öresund.

Särskilt yttrande**Förkortade kredittider för vissa punktskatter (mom. 2)**

Knut Wachtmeister (m), Stig Josefson (c), Bo Lundgren (m), Ingemar Hallenius (c), Karl Björzén (m), Kjell Johansson (fp) och Ewy Möller (m) anför:

Förslaget till förkortade kredittider innebär att betalningsperioden för de flesta punktskatter kortas ner med 5–10 dagar till generellt 25 dagar. Vi är medvetna om att denna förkortning av betalningsperioden kan medföra problem, särskilt för mindre företag, att få deklarationen färdig inom den stipulerade tiden, något som under remissbehandlingen av den utredning som ligger till grund för förslaget också framhållits av organisationer och representanter för de skattskyldiga. Av denna utredning framgår att en risk föreligger i fråga bl. a. om den särskilda varuskatten och bilaccisen att förkortningen kommer att medföra fel och ofullständigheter i deklarationen. Med hänsyn till att dessa nackdelar trots allt berör ett begränsat antal skattskyldiga har vi inte velat motsätta oss att de förkortade kredittiderna får omfatta alla de punktskatter som föreslås i propositionen. Vi förutsätter dock att regeringen följer upp verkningarna av reformen och är lyhörd för de klagomål som kan komma från de berörda branschernas sida.